A 105
105

S. H. LEAGUE.

No. 227. October, 1940.

സോവ്യറേ റഷ്യയിലേ തൊഴിലാളി.

(തുടർച്ച)

St. Joseph's Apostolic Seminary,
Alwaye, (S. India.)

പ്രസ്താവന.

"സോവ്യറ്റുറഷ്യയിലേ തൊഴിലാളി" എന്ന അഭിധാനത്തിൽ ഞങ്ങൾ ഖണ്ഡശ: പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന ഈ ഗ്രന്ഥം മി. ആൻഡ്രു സ്മിത്ത് അവർകളാൽ വിരചിതമായ «I Was a Soviet Worker» എന്ന കൃതിയുടെ സ്വതന്ത്രതർജ്ജമയത്രേ. അമേരിക്കയിലേ ഒരു തൊഴിലാളിനേതാവായിരുന്ന മി. സ്മിത്ത്, 'ഭൗമ്യപുദീസാ' എന്നു പ്രകീർത്തിതമായ റഷ്യയിൽ വാസമുറപ്പിക്കുകയും കുറെക്കാലംകൊണ്ടു കമ്മൂണിസ്റ്റു പ്രചരണവേലയുടെ ഉള്ളുകള്ളികളും റഷ്യൻതൊഴിലാളികളുടെ ഭൂരവസ്ഥയും മനസ്സിലാക്കി മടങ്ങുകയും ചെയ്തതിനുശേഷം സ്വാനുഭവങ്ങളെ ആസ്പദമാക്കി എഴുതിയിട്ടുള്ളതാണു പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥം. കണ്ണുംപൂട്ടി റഷ്യയെ അനുകരിക്കുവാൻ ഉപദേശിക്കുന്ന കേരളത്തിലേ ചില നേതാക്കന്മാർക്ക് അല്പോപകാരത്തിനുവേണ്ടിയെങ്കിലും ഈ അനുഭവങ്ങൾ ഒരു പാഠമായിരിക്കേണ്ടതാണ്. (പ്രസാധിപർ)

പുസ്തകാഭിപ്രായം:

കുട്ടികളുടെ കർത്തോലിക്കാവേദോപദേശം.

(ഒന്നാംപുസ്തകം)

പരിഭാഷകൻ: ഫാ. മാത്യു, പുതിയിടം,
പ്രവിത്താനം, അന്തീനാട്ട്.

കർദ്ദിനാൾ ഗസ്പാരിയാൽ വിരചിതവും, റവ. ഫാ. അംബ്രൂസി എസ്. ജെ. അവർകളാൽ ക്രമീകൃതവുമായ വേദപാഠഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ഈ പരിഭാഷയിൽ കുരിശിന്റെ അടയാളം, വിശ്വാസപ്രമാണം, പത്തുപ്രമാണങ്ങൾ, തിരുസ്സഭയുടെ കല്പനകൾ, വരപ്രസാദം, പ്രാർത്ഥന, ക്ലേശകർമ്മം, പുണ്യങ്ങൾ, പാപങ്ങൾ, അവസാനകാര്യങ്ങൾ എന്നിവ കുട്ടികൾക്കു സുഗ്രഹമായവിധത്തിൽ ചോദ്യോത്തരങ്ങളായി വിശദീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ക്രൂശതെ, ബൈബിൾസംഭവങ്ങളുടെ ഒരു സംക്ഷേപവും, നിത്യോപയോഗമുള്ള പ്രാർത്ഥനകളും ഇതിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. വില $2\frac{1}{2}$ ചക്രം (ഫ ണ. ന്യ സ.)

"S. H. League." No. 227—Oct. 1940.

സോവ്യറ റഷ്യയിലേ തൊഴിലാളി.

IV

നിരാശാജനകമായ അനുഭവങ്ങൾ.

കൂടുതൽ സുഗമമായി നിത്യവൃത്തി കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളന്വേഷിച്ചുകൊണ്ട് ഐക്യസംസ്ഥാനത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും റഷ്യയിൽ സ്ഥിരതാമസമുറപ്പിക്കുന്നതിനു പുറപ്പെട്ട അനേകർ ഞങ്ങളുടെ കപ്പലിൽത്തന്നെ യാത്രചെയ്തിരുന്നു. ഖനിവേലക്കാർ, ശില്പികൾ, തയ്യൽജോലിക്കാർ, യാന്ത്രികന്മാർ ആദിയായവർ പ്രസ്തുതഗണത്തിലുൾപ്പെട്ടിരുന്നു. ഒരു ഭവനനിർമ്മാതാവും സ്ലോവാക് തൊഴിലാളിസമാജാംഗമായ ഒരു ചിത്രകാരനും അക്കൂട്ടത്തിൽ ഞങ്ങളെ അനുഗമിച്ചിരുന്നുവെന്നുള്ളതു പ്രസ്താവാർഹമാണ്. ദമ്പതിമാരായി ഞങ്ങളെക്കൂടാതെ നാലുപേർ മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. യാത്രാസംഘത്തിൽ കുട്ടികളായി ആരുമുണ്ടായിരുന്നില്ല.

നേരത്തേ ഞാൻ ഒരു പ്രാവശ്യം റഷ്യാസന്ദർശനം നടത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ അവിടത്തെ തൊഴിലിനേയും തൊഴിലാളിജീവിതത്തേയും സംബന്ധിച്ച അസംഖ്യം പ്രശ്നങ്ങളുമായി യാത്രാസംഘം മുഴുവനും എന്റെ ചുറ്റുംകൂടി. "റഷ്യയിൽ നിങ്ങളുടെ സ്ഥിതി അമേരിക്കയിലേതിനെക്കാൾ പതിന്മടങ്ങു സൗഭാഗ്യകരമായിരിക്കുമെന്നു ഞാൻ ഉറപ്പുപറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. തൊഴിലില്ലായ്മയെ നിങ്ങൾ ഒരിക്കലും അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടി വരുകയില്ല. ദിനംപ്രതി തൊഴിലും ന്യായമായ വേതനവും നിങ്ങൾക്കു എപ്പോഴും ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. രോഗശയ്യയെ അവലംബിക്കേണ്ടി വന്നാലും മുഴുവൻകൂലി ലഭിക്കു

ന്നതിനു യാതൊരു വിഘാതവും നേരിട്ടുന്നതല്ല. വർഷംതോറും ഒരു മാസത്തേ അവധിയും ൪൫ വയസ്സിനുശേഷം മുഴുവൻ ക്രൂലിക്കു തുല്യമായ വാർദ്ധക്യവേതനവും തൊഴിലാളികൾക്കു നൽകപ്പെട്ടുന്നതാണ്." ഇപ്രകാരം റഷ്യയെ അത്യാകർഷകവും അഭികാമ്യവുമായവിധത്തിൽ അവരുടെമുമ്പിൽ ഞാൻ അവതരിപ്പിച്ചതു് ആഹ്ലാദപൂർവം അവർ ശ്രവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

അടുത്തദിവസം ഞങ്ങളുടെ കപ്പൽ സതാംപ്ടണിൽ അടുത്തു് അവിടെനിന്നു ലണ്ടൻ, ഹള്ളം മുതലായ തുറമുഖങ്ങളിൽ കൂടികടന്നു ബാൾടിക്കു് കടൽവഴി ഹെൽസിംഗ്ഫോർസിലെത്തുകയും തദനന്തരം സോവ്യറ്റുറഷ്യയുടെ അതിർത്തിപ്രദേശങ്ങളിലേക്കു തിരിക്കുകയും ചെയ്തു. ലണ്ടനിൽ കപ്പലടുത്തപ്പോൾ യാത്രാസംഘത്തിൽ ചിലർ കരയ്ക്കിറങ്ങുകയും പട്ടണത്തിൽനിന്നു നിസ്സാരങ്ങളായ ചില സാധനങ്ങൾ വാങ്ങിക്കുകയും ചെയ്തു. സാധനങ്ങളുടെ വില അമേരിക്കയിലേതിനെക്കാൾ വളരെ കുറവായിക്കണ്ടതിനാൽ വാച്ചു്, പേനാക്കത്തി മുതലായ പലതും വാങ്ങിക്കുന്നതിനു് അനേകർ സന്നദ്ധരായി. എന്നാൽ, ഒരു മുതലാളിരാജ്യത്തിലേതിനെക്കാൾ അത്യധികം അഭായമുള്ള വിലയ്ക്കു തൊഴിലാളിരാജ്യമായ റഷ്യയിൽനിന്നും പ്രസ്തുത സാധനങ്ങൾ കിട്ടുമെന്നു് ഉറപ്പു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു തദുദ്യമത്തിൽനിന്നും അവരെയെല്ലാം ഞാൻ പിൻവലിച്ചു.

ഒരു പ്രഭാതത്തിൽ റഷ്യൻ അതിർത്തികടക്കുന്നതുള്ള ഫിൻലണ്ടിന്റെ തീരങ്ങളിൽ ഞങ്ങളുടെ കപ്പൽ എത്തിച്ചേർന്നു. അടുത്തുണ്ടായിരുന്ന ഒരു സ്റ്റേഷനിൽനിന്നു് അപ്പം, കനികൾ, സസ്യപദാർത്ഥങ്ങൾ മുതലായ വിവിധഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ മിതമായ വിലയ്ക്കു വാങ്ങാമായിരുന്നു. വിശന്നുവലഞ്ഞിരുന്ന ഞങ്ങളിൽ പലരും ആ ഭക്ഷണപദാർത്ഥങ്ങൾ വാങ്ങിക്കുന്നതിനു തുനിഞ്ഞെങ്കിലും പ്രസ്തുതോദ്യമത്തിൽനിന്നും ഞാൻ അവരെ തടഞ്ഞു. "അതാ കുറേ ദൂരത്തായി ആ ചെങ്കൊടി കാണുന്ന സ്ഥലത്തെത്തിയാൽ ഇതിനെക്കാൾ സുഖപ്രദമായ ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ കുറെക്കൂടി കുറഞ്ഞ നിരക്കിനു

നമുക്കു ലഭിക്കുന്നതാണു്. അതുകൊണ്ടു് അവിടെ ചെന്നുചേരുന്നതുവരെ ക്ഷമിക്കുന്നതായിരിക്കും കൂടുതൽ ബുദ്ധിപൂർവ്വകം", എന്നാണു ഞാൻ അവരോടു് ഉപദേശിച്ചതു്.

ഇത്തവണ ഞങ്ങളെ സ്വീകരിക്കുന്നതിനായി യാതൊരുത്തരും ബെലോഓസ്ട്രോവിൽ സന്നിഹിതരായിരുന്നില്ല. ബാൻഡുമേളങ്ങളോ പ്രാസംഗികന്മാരോ ആ ദിക്കിൽ കാണാൻപോലുമില്ലായിരുന്നു. കുശാഗ്രരായ ചില ഗ്രാമീണജനങ്ങൾ അസന്തുഷ്ടമായ മുഖഭാവത്തോടുകൂടി ഞങ്ങളെ തുറിച്ചുനോക്കുന്നതല്ലാതെ മറെറാന്നും ഞങ്ങൾക്കു ദൃശ്യമായില്ല. "സോവ്യറ്റുയൂണിയൻ വിജയിക്കട്ടെ! രക്തവർണ്ണസൈന്യം വിജയിക്കട്ടെ!" എന്നെല്ലാം ഞങ്ങൾ ഉച്ചൈസ്വരം ആഞ്ഞുവിളിച്ചു. എന്നാൽ യാതൊന്നും ഉരിയാടാതെ ജീവച്ഛവങ്ങളെപ്പോലെ അവർ കടന്നുപോകുകയാണു ചെയ്തതു്. തീവണ്ടിസ്റ്റേഷനിൽ ഒരു സംഘം സ്ത്രീകളും കുട്ടികളും കീറത്തുണികൾമാത്രം ധരിച്ചു നില്ക്കുന്നതു ഞങ്ങൾ കാണുകയുണ്ടായി. "വിദേശികൾ വരുന്നു. അവർ നമ്മെപ്പോലെ പട്ടിണികിടന്നുമരിച്ചു ജീവിക്കേണ്ടി വരുകയില്ല" എന്നു് അവരിൽ ചിലർ പിറുപിറുക്കുന്നതു ഞങ്ങൾക്കു കേൾക്കാമായിരുന്നു.

റെയിൽവേസ്റ്റേഷനടുത്തുള്ള ക്ഷേണശാലയിലേക്കു ഞങ്ങൾ തപരിതഗമനം ചെയ്തു. ഭയങ്കരവും അസഹനീയവുമായ ദുർഗ്ഗന്ധമാണു് അവിടെ ഞങ്ങൾക്കു സ്വാഗതമരുളിയതു്. മേശതുണിവിരിക്കാത്തതും വെടിപ്പില്ലാത്തതുമായിരുന്നു. പൊട്ടിയ പലകക്ഷണങ്ങൾ കൂട്ടിയിണക്കിയുണ്ടാക്കിയ പ്രസ്തുതമേശമേൽ മത്സ്യത്തിന്റെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ പറിച്ചിട്ടിരുന്നതു് അസഹനീയമായ ദുർഗ്ഗന്ധം പുറപ്പെടുവിച്ചിരുന്നു. ക്ഷേണസാധനങ്ങൾ വിളമ്പിക്കൊടുക്കുന്നതിനു നിന്നിരുന്ന സ്ത്രീകളുടെ വസ്ത്രങ്ങൾ സൂപ്പു തെറിച്ചുവീണു് ഉണങ്ങിയതുനിമിത്തം ചളിനിറം കലർന്നു വൃത്തിഹീനമായി കാണപ്പെട്ടു. മാസത്തിലൊരിക്കൽപ്പോലും അവ ശുദ്ധജലത്തിൽ വീണിട്ടില്ലെന്നു ഗ്രഹിക്കുവാൻ ആർക്കും പ്രയാസമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഏതാട്ടശമായ പരിതഃസ്ഥി

തികളം കണ്ടു ഞങ്ങളിൽ ചിലർ യാതൊന്നും ഭക്ഷിക്കാതെ സ്ഥലം വിട്ടന്നതിനു തീർച്ചയാക്കി. എന്നാൽ ചുരുക്കംചിലർ ധൈര്യമവലംബിച്ചുകൊണ്ടു പരിചാരികയോടു ഭക്ഷ്യസാധനങ്ങളും കൊണ്ടുവരുന്നതിന് ആവശ്യപ്പെട്ടു. മീൻസൂപ്പല്ലാതെ മറെറാന്നും അവിടെ തയ്യാറില്ലെന്നും ര൯ കോപ്പെക്കുനാണയങ്ങളാണു വിലയെന്നും അവർ ഞങ്ങളെ ഗ്രഹിപ്പിച്ചു.

ഞങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെട്ടതനുസരിച്ച് അവർ സൂപ്പുകൊണ്ടുവന്നു മേശപ്പുറത്തു വച്ചപ്പോൾ അത്ഭുതപരതന്ത്രരായി എല്ലാവരുടെയും ദൃഷ്ടികളും ആദ്യമായി എന്റെ നേർക്കാണു തിരിഞ്ഞതു്. സൂപ്പിൽ നിന്നു നിഗ്ഗമിച്ച ദുർഗ്ഗന്ധം അവർണ്ണനീയമായിരുന്നുവെന്നുമാത്രം ചുരുക്കിപ്പറയുവാനേ നിവൃത്തിയുള്ളൂ. മത്സ്യത്തിന്റെ യാതൊരു ഭാഗവും കളയാതെയാണ് അവർ പാകം ചെയ്യുന്നതെന്നു ഞങ്ങൾക്കു തോന്നി. സൂപ്പിന്റെ നിറംപോലും പാത്രം കഴുകിയ വെള്ളത്തിനുസമമായിട്ടാണു കാണപ്പെട്ടതു്. സസ്യപദാർത്ഥങ്ങളൊന്നും അവിടെ ലഭിച്ചിരുന്നില്ല. ഞങ്ങൾ വിദേശികളാകയാൽ പരിചാരിക അനുകമ്പാസമനുചിതം ഞങ്ങൾക്ക് ഓരോ കഷണം അപ്പം നൽകുകയുണ്ടായി. ഈ അപ്പക്കഷണങ്ങളും കളിമണ്ണിനു സദൃശമായിട്ടാണു ഞങ്ങൾക്കു തോന്നിയതു്. സൂപ്പ് ആവശ്യപ്പെട്ട വരുത്തിയവർക്ക് അതു കുടിക്കുവാൻ യാതൊരു നിവ്വാഹവുമില്ലായിരുന്നു. ആദ്യം ലഭിച്ചവരുടെ ഈ അനുഭവംനിമിത്തം മറുള്ളവർ സൂപ്പ് ആവശ്യപ്പെടുകപോലും ചെയ്തില്ല.

ഏതാദൃശസംഭവങ്ങളും എന്നെ ലജ്ജാവിവശനാക്കിയെന്നു പറയണമെന്നില്ലല്ലോ. എന്റെ ഭാര്യ തൽസമയം എന്റെ നേരേ തിരിഞ്ഞുകൊണ്ടു് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: "നിങ്ങളെന്തുകൊണ്ടാണു ഭക്ഷിക്കാത്തതു്? നാമിപ്പോൾ തൊഴിലാളിസമ്പ്രദായത്തിലല്ലേ? അതിനാൽ ഭക്ഷിക്കുകതന്നെവേണം." മനോവേദനയോടും നൈരാശ്യത്തോടുംകൂടി മുഖം തിരിച്ചുകളയുന്നതിനേ എനിക്കു സാധിച്ചുള്ളൂ. യാത്രയാരംഭിക്കുന്നതിനായി ഞ

ങ്ങൾ പുറത്തിറങ്ങിയപ്പോൾ പ്രസ് തുതക്ഷേണശാലയിൽ കണ്ട കാഴ്ച അതിദയനീയമായിരുന്നു. പഴന്തുണിക്ഷണങ്ങൾ കൊണ്ടു നഗ്നതമറച്ചിട്ടുള്ള കുറേ സ്ത്രീകളും കുട്ടികളും മുറിയിലേക്കു ചാടി പ്രവേശിക്കുകയും ഉച്ഛിഷ്ടങ്ങളുടെ ചുറ്റും ഈച്ചകളെപ്പോലെ അത്യാത്തിയോടേ വളഞ്ഞുകൂടുകയും ചെയ്തു.

തീവണ്ടിസ്റ്റേഷനിൽ സജ്ജീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ശുചീകരണസൗകര്യങ്ങൾ അത്യന്തം വൈരസ്യഹേതുകങ്ങൾതന്നെ ആയിരുന്നു. ഏവംവിധം മലീമസമായ ഒരു 'ശുചീകരണസൗകര്യം' ജീവിതകാലത്തു് ഒരിക്കലും ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ലെന്നു് അതിശയോക്തിസ്പർശംകൂടാതെ പറയാവുന്നതാണു്. അന്നത്തെ ആ 'ശുചീകരണസൗകര്യത്തെ' വിനിയോഗിക്കുന്നതിനു ഞങ്ങളാരുംതന്നെ സന്നദ്ധരായില്ല.

വണ്ടി വരുന്നതിനു് ഒരുമണിക്കൂർമുമ്പായി നിയമാനുസൃതമുള്ള പരിശോധനയ്ക്കായി ഞങ്ങൾ ചുങ്കസ്ഥലത്തേക്കു വിളിക്കപ്പെട്ടു. സമയം വളരെ പരിമിതമായിരുന്നെങ്കിലും എന്റെ പെട്ടിയിലുണ്ടായിരുന്ന സാധനങ്ങൾ ഓരോന്നായി പുറത്തെടുക്കുന്നതിനും മലിനമായിക്കിടന്നിരുന്ന തറയിൽ നിരത്തിവയ്ക്കുന്നതിനും ചുങ്കയുദ്യോഗസ്ഥന്മാർ എന്നെ നിർബന്ധിച്ചു. പെട്ടിയിൽ തിങ്ങിനിറഞ്ഞിരുന്ന സാധനങ്ങളെല്ലാം പരിശോധനയ്ക്കുശേഷം പൂർവസ്ഥിതിയിലടുക്കിവയ്ക്കുന്നതിനു സമയദൗർലഭ്യംനിമിത്തം ഞാൻ കുറെ ഞെരുങ്ങേണ്ടിവന്നു. എന്നാൽ ആ മനുഷ്യൻ യാത്രാസംഘത്തിലുണ്ടായിരുന്ന എന്റെ സ്നേഹിതന്മാരെ അത്രയധികം കഷ്ടപ്പെടുത്തിയില്ല. അവരുടെ പെട്ടികൾ പരിശോധിക്കപോലുംചെയ്യാതെ മുദ്രവച്ചു വിടുകമാത്രമാണു് അയാൾചെയ്തതു്. ഏതാട്ടശമായ ഒരു സന്മനോഭാവം അവരോടു കാണിക്കുന്നതിനു് അയാളെ പ്രേരിപ്പിച്ച കാരണത്തെക്കുറിച്ചു ഞാൻ അനേഷിച്ചുതുടങ്ങി. എന്നെ ആശ്ചര്യഭരിതനാക്കുമാറു മി. നോട്ടക്കു് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: "ഞങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചതുപോലെ നിങ്ങളും പ്രവർത്തിക്കേണ്ടിയിരുന്നു. എന്തുകൊണ്ടു നിങ്ങളും ആ മനുഷ്യനു രണ്ടു ഡോ

ളർ കൊടുത്തില്ല? അയാളുടെ സന്മനോഭാവത്തിനു നിങ്ങൾ അർഹനാകാതിരുന്നതിന്റെ കാരണവും അതുതന്നെ." മറുപടിയായി ഞാൻ ഇപ്രകാരം ലജ്ജയോടുകൂടി മന്ത്രിക്കുകമാത്രം ചെയ്തു: "ഞാൻ തൊഴിലാളിരാജ്യത്തിലാണെന്നാണു ധരിച്ചിരുന്നതു്. ഒരു തൊഴിലാളിരാജ്യത്തു താട്ടശകുത്യങ്ങൾ വിഹിതമായിരിക്കയില്ലെന്നുള്ള ഭയംകൊണ്ടാണു് അതിനു തുനിയാതിരുന്നതു്."

തീവണ്ടിയാത്ര ആരംഭിക്കുന്നതിനുമുമ്പു് അവസാനമായി ഞങ്ങൾക്കു ചെയ്യുവാനുണ്ടായിരുന്നതു കൈവശമുള്ള പണം റഷ്യൻനാണയങ്ങളായി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുകയായിരുന്നു. എന്റെ പക്കലുണ്ടായിരുന്ന ഏഴു ഡോളറിൽനിന്നു നൂറു ഡോളർ കൊടുത്തു റൂബിൾനാണയങ്ങൾ വാങ്ങുന്നതിനു ഞാൻ തീരുമാനിച്ചു. ഒരു ഡോളറിനു ഫ്രാൻസു റൂബിൾപ്രകാരമുള്ള നിരക്കനുസരിച്ചു നൂറു ഡോളർ കൊടുത്തപ്പോൾ ഫ്രാൻസു റൂബിൾനാണയങ്ങൾ എനിക്കു ലഭിച്ചു. അമേരിക്കൻനാണയങ്ങൾക്കു പകരമായി പ്രസ്തുത റൂബിൾനാണയങ്ങൾ എനിക്കു ലഭിച്ചുതെന്നു സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു കുറിപ്പും ധനകാര്യോദ്യോഗസ്ഥൻ എനിക്കു നല്കുകയുണ്ടായി. ടോർഗ്സിനിൽ ഈ പണം ചെലവാക്കണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ കുറിപ്പു കാണിച്ചുകൊടുത്താൽ മതിയെന്നും അദ്ദേഹം എന്നെ ഗ്രഹിപ്പിച്ചു. (ടോർഗ്സിനിലേ സ്റ്റോറിൽ ക്രയവിക്രയം നടത്തിയിരുന്നതു വിദേശനാണയങ്ങളോ സ്വർണ്ണനാണയങ്ങളോകൊണ്ടു മാത്രമായിരുന്നു). മൂന്നാഴ്ചയ്ക്കുശേഷം ഞാൻ മോസ്കോയിലേ ടോർഗ്സിൻസ്റ്റോറിൽ ചെന്നപ്പോൾ, കുറിപ്പു കാണിച്ചതുകൊണ്ടു യാതൊരു പ്രയോജനവുമില്ലെന്നും പ്രസ്തുത സാക്ഷ്യപത്രത്തിനാധാരമായിരുന്ന നിയമം തത്സമയം നടപ്പിലായിട്ടില്ലെന്നുമാണു് അധികാരികൾ എന്നെ അറിയിച്ചതു്. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ എന്റെ കൈയിലുണ്ടായിരുന്ന നാണയങ്ങൾ സാധാരണമാക്കറ്റിൽ ചെലവഴിക്കുന്നതിനുമാത്രമേ എനിക്കു സാധിക്കുകയുള്ളുവെന്നും തന്മൂലം ഒരു റൂബിളിനു് ഏകദേശം ഒരു സെൻറുമാത്രമേ വിലവരുകയുള്ളൂ

വെന്നും എനിക്കുമനസ്സിലായി. ഇപ്രകാരം എന്റെ നൂറു ഡോളർ ഏതാണ്ടു മുഴുവനായിത്തന്നെ നഷ്ടപ്പെട്ടുകയാണുണ്ടായതു്.

മധ്യാഹ്നമായപ്പോഴേക്കുടി ലെനിൻഗ്രാഡിലേക്കുള്ള വണ്ടി വന്നെത്തുകയും മൂന്നാംക്ലാസ്സിൽ യാത്രചെയ്യുന്നതിനു ഞങ്ങൾ ടിക്കറ്റുവാങ്ങുകയും ചെയ്തു. മാർഗ്ഗമധ്യേ പല സ്റ്റേഷനിൽ നിന്നും കീറത്തുണികൾമാത്രം ധരിച്ചു് എല്ലുംകോലും തിരിഞ്ഞ അനേകം സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ വണ്ടിയിൽ കയറുകയുണ്ടായി. സോവ്യറ്റുറഷ്യയിൽ തൊഴിലന്വേഷിച്ചു വന്നിട്ടുള്ള വൈദേശികവിദ്യാർത്ഥികളാണു ഞങ്ങളെന്നു സംഭാഷണമധ്യേ ഗ്രഹിച്ചപ്പോൾ അവർ ഇപ്രകാരമാണു ഞങ്ങളോടു പ്രതിവചിച്ചതു്: "കൊള്ളാം, ഒരുപക്ഷേ ഞങ്ങളെക്കാൾ എളുപ്പത്തിൽ നിങ്ങൾക്കു തൊഴിൽ ലഭിച്ചേക്കും. എന്നാൽ ദുഃഖപൂർണ്ണമായ ഈ രാജ്യത്തിലേ ഞങ്ങളുടെ സാക്ഷാത്തായ സ്ഥിതിയും ജീവിതരീതിയും വിളംബംവിനാ നിങ്ങൾക്കു സുഗ്രഹമായിത്തീരുന്നതാണു്."

പ്രസ്തുത ഗ്രാമീണജനങ്ങൾ അഴുക്കുനിറഞ്ഞ തുണികൾകൊണ്ടു പൊതിഞ്ഞ ഭാണ്ഡങ്ങൾ വഹിച്ചിരുന്നു. ചിലരുടെ കൈവശം തുരുമ്പുപിടിച്ച തകരപ്പാത്രങ്ങളുമുണ്ടായിരുന്നു. അവരുടെ യാത്രാഗതിയെപ്പറ്റി ചോദിച്ചപ്പോഴാണു് ആ പട്ടിണിപ്പാവങ്ങളുടെ ദുർഭരമായ ജീവിതസ്ഥിതി ഞങ്ങൾക്കു പൂർണ്ണമായി വെളിപ്പെട്ടതു്. കൊൽഹോസി (Kolhozi) എന്നറിയപ്പെടുന്ന വ്യവസായശാലകളിലേ തൊഴിലാളികളാണു തങ്ങളെന്നും ഉരുളക്കിഴങ്ങുകളും ഗവർമ്മേൻറുദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ കണ്ണുതെറ്റിച്ചു മോഷ്ടിച്ചെടുത്ത മറ്റു പല സസ്യപദാർത്ഥങ്ങളും ആണു ഭാണ്ഡങ്ങളിൽ സംഭരിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നും അവർ ഞങ്ങളെ ഗ്രഹിപ്പിച്ചു. ഈ സാധനങ്ങൾ ലെനിൻഗ്രാഡിൽ കൊണ്ടുചെന്നു കൈമാറ്റംചെയ്യുകിൽ മാത്രമേ ഭക്ഷണത്തിനു് ആവശ്യകമായ അപ്പം അവർക്കു ലഭിക്കുകയുള്ളൂ. "അധികൃതന്മാർ ഞങ്ങളിൽനിന്നു സകലതും എടുത്തുകളഞ്ഞതിനാൽ ഞങ്ങൾക്കു് ഇതാ ഭക്ഷണത്തിനു് അപ്പമില്ലാതാ

യിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു" എന്നു് അവർ വിലപിച്ചു. "ക്ഷണത്തിനും ഇതരജീവിതാവശ്യങ്ങൾക്കുമായി ലെനിൻഗ്രാഡിലേതെരുവുകൾതോറും നടന്നു ഞങ്ങൾ യാചിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. പട്ടണത്തിൽ വസിക്കുന്ന ജനതയിൽ ചിലരെങ്കിലും അനുകമ്പാപൂർവം ഞങ്ങളോടു പെരുമാറാതിരിക്കുകയില്ല." ഇതായിരുന്നു "തൊഴിലാളിസ്വർഗ്ഗ"മെന്ന അപരാഭിധാനത്തിൽ അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന റഷ്യയെപ്പറ്റി അവിടത്തെ തൊഴിലാളിസഖാക്കളിൽ ചിലരുടെ അധരപുടങ്ങളിൽനിന്നു ബഹിർഗമിച്ച ദയനീയമായ വാക്കുകൾ. ഇവരുടെ ഈ അസംതൃപ്തിപ്രകടനത്തിൽ പൂർണ്ണമായി വിശ്വസിക്കുവാൻ കഴിയാഞ്ഞ ഞങ്ങൾ വീണ്ടും ഇപ്രകാരം ചോദിച്ചു: "ഈദൃശ കഷ്ടതകൾക്കെല്ലാം നിങ്ങളുടെ അലസതയല്ലാതെ മറെറന്താണു കാരണം?" സപരിശ്രവിഭവനെയും വഹിച്ചുകൊണ്ടുനിന്നിരുന്ന കൃശഗാത്രിയായ ഒരു സ്ത്രീ തത്സമയം മുന്നോട്ടു കടന്നുകൊണ്ടു പ്രത്യുത്തരമായി ഞങ്ങളോടിപ്രകാരം ചോദിച്ചു: "എൻെറ കുഞ്ഞിനെ ഒരു കൈയിലും ഈ ഭാരിച്ച ഭാണ്ഡം മറെറാരു കൈയിലും വഹിച്ചുകൊണ്ടു് ഇങ്ങനെ നടന്നു നട്ടംതിരിയുന്നതു വേലചെയ്യുന്നതിനെക്കാൾ സുകരമായിട്ടുള്ളതാണെന്നാണോ നിങ്ങളുടെ ധാരണ? ഞങ്ങൾ പ്രയത്നശാലികളാണ്. ഞങ്ങൾക്കും ഞങ്ങളുടെ കുട്ടികൾക്കും ആവശ്യകമായ ഭക്ഷണമല്ലാതെ മറെറാന്നും ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. മുൻകാലങ്ങളിലേ സ്ഥിതി വളരെ വിഭിന്നമായിരുന്നു. അന്നു ഞങ്ങൾക്കു വേണ്ടുവോളം ഭക്ഷണം ലഭിച്ചിരുന്നു. ലെനിൻഗ്രാഡിൽപ്പോയി അപ്പക്കഷണങ്ങൾ പെറുക്കിനടക്കേണ്ട ആവശ്യം ഞങ്ങൾക്കുണ്ടായിരുന്നില്ല."

ഏവംവിധം ദുരിതസമ്പൂർണ്ണമായ ജീവിതകഥനത്തിനിടയ്ക്കു പലപ്പോഴും അപഹാരികളായ തങ്ങളുടെ അധികൃതന്മാരുടെമേൽ അവർ ശാപവർഷം കോരിച്ചൊരിഞ്ഞിരുന്നു. വണ്ടി നിന്നിരുന്ന ഓരോ സ്റ്റേഷനിലും സ്ത്രീകളും കുട്ടികളും തിങ്ങിക്കൂടുകയും ഒരു കഷണം അപ്പത്തിനു മുറവിളി കൂട്ടുകയും

ചെയ്തിരുന്നുവെന്നുള്ളതു ഞങ്ങൾക്കു ദൃശ്യമായ സംഭവങ്ങളാണു്.

ഏതാണ്ടു് അഞ്ചരമണിയോടുകൂടി ഞങ്ങൾ ലെനിൻ ഗ്രാഡിലെത്തി. ഞങ്ങൾക്കു സ്വാഗതമരുളുന്നതിനു യാതൊരു പ്രതിനിധിസംഘവും അവിടെ തയ്യാറുണ്ടായിരുന്നില്ല. കീറത്തുണികൊണ്ടു നഗ്നതമറച്ചിട്ടുള്ള സ്ത്രീകളും കുട്ടികളുമടങ്ങിയ ഒരു ഗണം ഭിക്ഷുക്കളല്ലാതെ മറ്റാരും അവിടെ സന്നിഹിതരായിരുന്നുമില്ല. നിരാധാരരായ കുറേപ്പേർ സമുദായബഹിഷ്കൃതരെപ്പോലെ സ്റ്റേഷനു ചുറ്റും അതിനികൃഷ്ടമായ സ്ഥിതിയിൽ കിടന്നിരുന്ന കാഴ്ച ഹൃദയസ്പൃക്കായ ഒന്നുതന്നെ ആയിരുന്നു. ഞങ്ങളുടെ ആഗമനത്തെ പ്രതീക്ഷിച്ചുനിന്നിരുന്ന ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനോടു പ്രസ്തുതജനക്കൂട്ടത്തിന്റെ നിരാധാരത്വത്തെപ്പറ്റി സംസാരിച്ചപ്പോൾ, അവർ ഒന്നിനുംകൊള്ളരുതാത്ത മദ്യപാനികളാണെന്നാണു് അദ്ദേഹം ഞങ്ങളെ ധരിപ്പിച്ചതു്. അവരുടെ ശോചനീയാവസ്ഥ ഭരണാധികാരികളുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടാത്തതെന്തുകൊണ്ടാണെന്നു വീണ്ടും ഞങ്ങൾ ചോദിച്ചപ്പോൾ, "അത്തരം മനുഷ്യാധമരുടെ കാര്യത്തിൽ ശ്രദ്ധപതിക്കുന്നതിനു ഭരണകൂടത്തിനു സാധ്യമല്ല" എന്നതേ അദ്ദേഹം മറുപടി പറഞ്ഞതു്.

പ്രസ്തുത ജനൗഘത്തിന്റെ വിലപനീയാവസ്ഥയെക്കുറിച്ചു് അടുത്ത ദിവസം ഞങ്ങൾ വീണ്ടും അന്വേഷണം നടത്തി. വാസ്തവത്തിൽ അവർ മദ്യപാനികളല്ലെന്നും പട്ടിണിനിമിത്തമുണ്ടാകുന്ന ക്ലേശങ്ങളെ വിസ്മരിക്കുന്നതിനാണു് അവസരം കിട്ടുമ്പോഴൊക്കെ അവർ മദ്യപിക്കുന്നതെന്നും ക്ഷീണശരീരത്തിനു മദ്യത്തിന്റെ ലഹരിയെ താങ്ങുന്നതിനുള്ള അശക്തിയാലാണു് അവർ പ്രസ്തുത നിരാധാരസ്ഥിതിയിലായിത്തീർന്നതെന്നും ഞങ്ങൾക്കു ഗ്രഹിക്കുവാൻ സാധിച്ചു. താമസത്തിനും ഭക്ഷണത്തിനുമുള്ള സൗകര്യങ്ങൾ സ്റ്റേഷനടുത്തുണ്ടായിരുന്ന ഒരു ഹോട്ടലിലാണു ഞങ്ങൾക്കു സംലബ്ധമായതു്. ഏ

൨൦൦ മോശമായ സൗകര്യസജ്ജീകരണങ്ങളേ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. പ്രതിദിനം അഞ്ചു ഡോളർവീതം മുൻകൂർ കൊടുത്തുകൊണ്ടാണു പ്രസ്തുത ഹോട്ടലിൽ ഞങ്ങൾ താമസിച്ചതു് എന്നുള്ളതും വിസ്മരിക്കാവുന്നതല്ല. കട്ടിലുകൾ മൂട്ടമുതലായ അല്പജീവികളാൽ നിബിഡീകൃതമായിരുന്നു. തൊഴിലാളിപ്രതിനിധിസംഘാംഗമായി ഞാൻ "ഹോട്ടൽ യൂറോപ്പി"ൽ താമസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ കിടക്കയുടെ മേൽവിരിദിനംപ്രതി മാറിയിരുന്നു. ഇന്നാകട്ടെ, കിടക്കയെപ്പോലെ മേൽവിരിയും അഴുക്കുനിറഞ്ഞതായിരുന്നിട്ടും മാറിയിരുന്നില്ല. വിദൂരയാത്രയാൽ ക്ഷീണരായ ഞങ്ങൾ ശുദ്ധജലസ്നാനംകൊണ്ടു ദേഹശുദ്ധി വരുത്തുന്നതിനു് അത്യാകാംക്ഷയോടേ പാർത്തിരുന്നു. എന്നാൽ, ആശാനിഗ്രഹത്തിനു ഞങ്ങൾ നിർബന്ധിതരായി. കാരണം, ഹോട്ടൽനിവാസികളെല്ലാം കുളിക്കുന്നതിനു തിക്കിക്കൂടി ബദ്ധപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന കുളിസ്ഥലത്തു രണ്ടു ടബ്ബുകൾ മാത്രമേ സജ്ജീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നുള്ളുവെന്നതാണു്. തണുത്തവെള്ളത്തിൽ സോപ്പുകൂടാതെ കൈയും മുഖവും കഴുകുന്നതിനു മാത്രമേ ഞങ്ങൾക്കു സാധിച്ചുള്ളൂ.

ഞങ്ങൾക്കു ലഭിച്ചിരുന്ന ക്ഷുദ്രപദാർത്ഥങ്ങൾ വളരെ താണതരത്തിലുള്ളവയായിരുന്നു. രുചിയില്ലാത്ത അപ്പക്കഷണങ്ങളും പഴകിയ മത്സ്യവുമായിരുന്നു സാധാരണമായി ഞങ്ങളുടെ പ്രാതൽഭക്ഷണം. ചീഞ്ഞ മാംസംചേർത്തു പചിച്ചുണ്ടാക്കിട്ടുള്ള മറ്റു ചില സാധനങ്ങളാണു മുഖ്യാഹാരഭക്ഷണമായി ലഭിച്ചിരുന്നതു്. മനുഷ്യോചിതമല്ലാത്ത പ്രസ്തുത ക്ഷുദ്രപദാർത്ഥങ്ങൾ ഞങ്ങളെ നിശ്ശേഷം നിരാശരാക്കിത്തീർത്തു. റഷ്യൻജനതയുടെ ജീവിതത്തിൽ ശുചിതത്വത്തിനു യാതൊരു സ്ഥാനവുമില്ലെന്നു പ്രസ്തുത ഹോട്ടലിലേ നടപടികൾ ഉച്ചൈസ്തരം വിളിച്ചുറിയിച്ചു. റഷ്യയെക്കുറിച്ചുള്ള ശുഭപ്രതീക്ഷയാൽ ഉന്മേഷഭരിതരായിത്തീർന്നിരുന്നവരുടെ നൈരാശ്യം ദ്വിഗുണീഭവിച്ചുവെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

യാത്രാസംഘത്തിന്റെ സുഖസൗകര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള

ഉത്തരവാദിത്വം മറ്റാരേയുംകാൾ കൂടുതലായി! എന്നിൽ നിക്ഷിപ്തമായിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള ബോധംനിമിത്തം ഞങ്ങൾക്കു നേരിട്ടുന്ന അസൗകര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു ഭാരവാഹികളോടു ഞാൻ നിരന്തരം ആവലാതിപ്പെട്ടിരുന്നു. "നിങ്ങളിപ്പോൾ അമേരിക്കയിലല്ലെന്നു ധരിച്ചിരിക്കേണ്ടതാണു്. ഞങ്ങളുടെ ജീവിതരീതി ഇവ്വിധത്തിലുള്ളതാകയാൽ നിങ്ങൾക്ക് അനുയോജ്യമായ മറ്റൊരു പദ്ധതി രൂപവത്കരിക്കുന്നതിനു സാധ്യമല്ല" എന്നായിരുന്നു അതിനു ലഭിച്ച മറുപടി. മോസ്കോയിലേക്കു യാത്രതുടങ്ങുന്നതിനുമുമ്പായി ലെനിൻഗ്രാഡിലേ വിവിധങ്ങളായ കൗതുകകാഴ്ചകൾ കണ്ടാനന്ദിക്കുന്നതിനു മോട്ടോർവാഹനങ്ങളിൽക്കയറി ഞങ്ങൾ ഒരു വിനോദയാത്രയാരംഭിച്ചു; എന്നാൽ കാലാവസ്ഥയുടെ പ്രാതികൂല്യംനിമിത്തം വാഹനത്തിലിരുന്നു തണുത്തുവിറയ്ക്കുകയാൽ യാത്ര നിറുത്തി കഴിയുന്നത്ര വേഗത്തിൽ പിന്തിരിയേണ്ടിവന്നു.

തിരിച്ചെത്തിയപ്പോൾ ഞങ്ങളുടെ പെട്ടി മുതലായ സാമാനങ്ങൾ വണ്ടിയിലാക്കുന്നതുസംബന്ധിച്ചു ചടങ്ങുകൾ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിനായി സ്റ്റേഷനിലേയ്ക്കു ഞങ്ങൾ വിളിക്കപ്പെട്ടു. അമേരിക്കൻ നാണയങ്ങളല്ലാതെ റൂബിൾനാണയങ്ങൾ അവർ സ്വീകരിച്ചിരുന്നില്ല. യാത്രാസംഘത്തിലുണ്ടായിരുന്നവരിൽ ചിലർ പത്തു ഡോളർവരെ കൊടുക്കേണ്ടിവന്നു. എന്റെ പെട്ടി നോവോസിബിർസ്കിലേക്കുള്ളതായിരുന്നതിനാൽ ൮൫ ഡോളർ കൂലി ചുമത്തിയെന്നുള്ളതും സ്മരണീയമാണു്.

രാത്രി പത്തുമണിക്കു ഞങ്ങൾ മോസ്കോയിലേയ്ക്കുള്ള വണ്ടിയിൽ യാത്രയാരംഭിച്ചു. യാത്രക്കാർ നിറഞ്ഞിരുന്നതിനാലും ഉറങ്ങുന്നതിനു മറ്റു സൗകര്യങ്ങൾ ഒന്നും ഇല്ലാതിരുന്നതിനാലും ഞങ്ങളെല്ലാവരും ഉറക്കമിളയ്ക്കേണ്ടിവന്നു. മോഷ്ടാക്കളുടെ ശല്യത്തെ ഭയന്നു് ഓരോരുത്തനും അവനവന്റെ സാമാനങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുന്നതിൽ രാത്രിമുഴുവനും വ്യാപൃതനായി. രാവിലേ ഏകദേശം പത്തുമണിയോടുകൂടി ഞങ്ങൾ മോസ്കോയിലുള്ള "ഒക്ടോബർ" സ്റ്റേഷനിൽ ചെന്നുചേർന്നു.

V

റഷ്യൻതൊഴിലാളികളോടുകൂടെയുള്ള വാസം.

മോസ്കോയിൽ താമസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഐക്യസംസ്ഥാനങ്ങളിൽനിന്നും കുടിയേറിപ്പാർത്ത പല തൊഴിലാളികളേയും ഞങ്ങൾ കണ്ടുമുട്ടി. നിസ്സഹായരായ റഷ്യൻതൊഴിലാളികളുടെ പരിതാപകരമായ സ്ഥിതിഗതികൾ ഇതിനകം അവർ ഏറെക്കുറെ ഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. "ബോറിക്" എന്നു പേരായ ഒരു 'സ്ലോവാക്' ശില്പകലാവിദഗ്ധൻ നിരാശനായി സ്വദേശത്തേക്കു മടങ്ങിപ്പോയെന്നുള്ളതും പ്രസ്താവയോഗ്യമാണ്. ജീവിതായോധനമാർഗ്ഗമാരാഞ്ഞു ഞങ്ങൾ അങ്ങുമിങ്ങും നടന്നപ്പോൾ, ഐക്യസംസ്ഥാനത്തിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോകണമെന്നുള്ള ഔദ്യോഗികവിജ്ഞാപനമാണു ഞങ്ങൾക്കു ലഭിച്ചതു്. എന്നാൽ മടങ്ങിപ്പോകുന്നതിനുവേണ്ട ധനം ഞങ്ങളുടെ കൈവശമില്ലായിരുന്നു. സ്വവാക്കിലേ 'കമ്മൂണിസ്റ്റു' പ്രചരണക്കാർ ഞങ്ങളെ കബളിപ്പിച്ചുവല്ലോ എന്നോർത്തു ഞങ്ങൾ രോഷാകുലരായി. സർവ്വദേശീയ കമ്മൂണിസ്റ്റ് സംഘടനയുടെ അമേരിക്കൻ ശാഖയിലേക്കു ഞാൻ ഒരു ആവലാതി സമർപ്പിച്ചു. അതിൽ, പ്രസ്തുത തൊഴിലാളികളെ അമേരിക്കയിലേക്കു മടക്കിവിട്ടാൽ സോവ്യറ്റുറഷ്യയ്ക്കുണ്ടാകാവുന്ന തീരാക്കളങ്കത്തെയും അതിന്റെ പരിണതഫലങ്ങളേയും ഞാൻ സവിസ്തരം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിരുന്നു. തത്ഫലമായി സോവ്യറ്റുയൂണിയനിൽ താമസിച്ചുകൊണ്ടു തൊഴിലന്വേഷിക്കുന്നതിനു ഞങ്ങൾക്കനുവാദം ലഭിക്കയുണ്ടായി. അധികൃതസ്ഥാനങ്ങളിൽനിന്നു ലഭിച്ച നിർദ്ദേശങ്ങൾ അനുസരിച്ചു ഞങ്ങൾ വിവിധകേന്ദ്രങ്ങളിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു. പലസ്ഥലങ്ങളിലായി എല്ലാവരുംതന്നെ ഓരോ ഉദ്യോഗത്തിൽ നിയമിതരായി. ഇലക്ട്രോസാവോഡിലെ വ്യവസായശാലയിലാണ് എനിക്കു ജോലി ലഭിച്ചതു്.

ഉദ്ദേശം നാലുമാസംകഴിഞ്ഞ് ഒരു സായാഹ്നത്തിൽ ഞാൻ വ്യവസായശാലയിൽനിന്നു മടങ്ങിയെത്തിയപ്പോൾ മുൻപറ

ഞ്ഞ സഖാക്കളിൽ ചിലർ എന്നെ സന്ദർശിക്കുന്നതിനു വന്നിരുന്നു. അവരെ തിരിച്ചറിയുന്നതിന് എനിക്കു സാധിച്ചില്ലെന്നു പറഞ്ഞാൽ അവരുടെ പ്രകൃതിയിൽ സംഭവിച്ച പരിവർത്തനം ഏതാണ്ടു ഊഹിക്കാമല്ലോ. സോവ്യറ്റുറഷ്യയിൽനിന്നു പിന്തിരിയുന്നതിന് അജ്ഞ ലഭിച്ചതും എന്റെ പരിശ്രമങ്ങളുടെ ഫലമായി പ്രസ്തുതാജ്ഞ പിൻവലിക്കപ്പെട്ടതും മറ്റും എന്നെ പറഞ്ഞുകേൾപ്പിച്ചപ്പോഴാണ് അവരെ ഞാൻ തിരിച്ചറിഞ്ഞതു്. ഉക്രേനിയാക്കാരനായ 'ലാസാരെങ്കോ', ഫങ്കറിയാക്കാരനായ 'ഓട്ട് വാഷ്', ഐറിഷ്കാരനായ 'ടോം' എന്നിവരും അക്കൂട്ടത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഐക്യസംസ്ഥാനത്തിലായിരുന്നപ്പോൾ യാത്രചെയ്യുന്നതിനു കാറുകളും ഇതരജീവിതസാമഗ്രികളും സ്വന്തമായുണ്ടായിരുന്ന ഇവർ ഇപ്പോൾ ഭക്ഷണത്തിനുപോലും ഗതിയില്ലാതെ വെറും എല്ലും തൊലിയുമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ഗന്ധകഖനികളിൽ വേലചെയ്യുന്ന ഇവർ ശുചിയായ ഭക്ഷണപാനീയങ്ങളും വേണ്ടത്ര ജീവിതസൗകര്യങ്ങളും ലഭിക്കായ്കയാൽ രോഗാതുരന്മാരായിട്ടു ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു. ചില അവസരങ്ങളിൽ രണ്ടാഴ്ചമുഴുവനും അപ്പം കിട്ടാതെ അവർ വലഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഫൗണ്ടൻപേനാ, വാച്ച്, പെട്ടി, വസ്ത്രങ്ങൾ മുതലായി കൈവശമുണ്ടായിരുന്നതെല്ലാം വിറ്റാണ് അവർ വിശപ്പടക്കിയിരുന്നതു്. ഗന്ധകഖനികളിലേ അവരുടെ ജീവിതരീതിയെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരണം ഏതു കഠിനഹൃദയനേയും ആർദ്രചിത്തനാക്കുന്നതാണ്. ഐറിഷ്കാരനായ 'ടോമി'ന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ അവർ 'ട്രേഡുയൂണിയനി'ലേ ചില ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ നേരിട്ടുകണ്ടു. 'കമ്മ്യൂണിസ്റ്റു' പ്രസ്ഥാനത്തെ ആവുന്നിടത്തോളം അധിക്ഷേപിക്കുന്നതിന് അവർ ഒട്ടും ശങ്കിച്ചില്ല. അനന്തരം, കൈവശമുണ്ടായിരുന്ന ചില നിസ്സാരസാമഗ്രികൾ വിറ്റുകിട്ടിയ തുച്ഛമായ തുകകൊണ്ടു് അവർ ഐക്യസംസ്ഥാനത്തേക്കു മടങ്ങുന്നതിനുള്ള 'ടിക്കറ്റു' വാങ്ങി. ജീവിതസൗകര്യങ്ങൾ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും തൊഴിലിന്റെ കാഠിന്യം ലഘൂകരിക്കുകയും ചെയ്യാമെന്നുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ സാന്ത്വ

നപ്പാക്കുകൾ അവരെ ഒട്ടുംതന്നെ സംതൃപ്തരാക്കിയില്ല. ഐക്യ സംസ്ഥാനത്തു ചെന്നാലുടൻ ഈ കപടപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ഉള്ളുകള്ളികൾ പുറത്താക്കുമെന്നുള്ള ശപഥത്തോടെയാണ് അവർ പുറപ്പെട്ടത്.

'എലക് ട്രോസാവോഡു' വ്യവസായശാലയിൽ ജോലിചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയിൽ, വിവിധതരക്കാരായ തൊഴിലാളികളുമായി സംസർഗ്ഗം ചെയ്യുന്നതിനും അവരിൽ പലരുടേയും ആപ്തമിത്രമായിത്തീരുന്നതിനും എനിക്ക് അവസരം ലഭിച്ചു. തൊഴിലാളികളുടെ ദയനീയാവസ്ഥ അതിന്റെ നഗ്നരൂപത്തിൽ വെളിപ്പെട്ടുന്ന നിരവധി സംഭവങ്ങൾ ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്താവുന്നതാണ്. ദീർഘസമയംകൊണ്ടുമാത്രം ചെയ്തീർക്കാവുന്ന ജോലി ചുരുങ്ങിയസമയത്തിനുള്ളിൽ തീർക്കണമെന്നുള്ള നിഷ്കൃഷ്ടനിയമങ്ങളും അവയെ തുടർന്നുള്ള കൽപനടപടികളും തൊഴിലാളികളെ മൃഗീയമായ അടിമത്തത്തിലേക്കു തള്ളിവിട്ടു. വ്യവസായശാലയിൽ പ്രവേശിച്ചാൽ വയറുപിഴപ്പിനുമാത്രം ഏതാണെല്ലാം കാട്ടിക്കൂട്ടണമെന്നല്ലാതെ നിർമ്മാണത്തിലുള്ള വൈദഗ്ദ്ധ്യം, നിർമ്മിതവസ്തുവിനുള്ള മേന്മയോ, പാഴ്നഷ്ടം വരാതിരിക്കണമെന്നുള്ള മുൻകരുതലോ തൊഴിലാളികളിൽ യാതൊരുത്തന്റെയും ചിന്താവിഷയമായിരുന്നില്ല. വ്യവസായശാലയിൽനിന്നു മോഷ്ടിച്ചവർക്കെതിരായി നടപടിനടത്തിയപ്പോൾ സോവ്യറുതൊഴിലാളികൾക്കു മോഷണം അപരിത്യാജ്യമാണെന്നു ചിലർ വാദിച്ചതായി എനിക്കറിയാം. ഒരിക്കൽ 'ക്സ് നെറ്റ് സോ' എന്നൊരു യന്ത്രികന്റെ വീട്ടിൽ ഞാൻ സന്ദർശിക്കുകയുണ്ടായി. അയാൾ എന്റെ ഒരു വിശ്വസ്തസ്നേഹിതനായിരുന്നു. സ്ത്രീപുരുഷന്മാരായ പേരെ ഉറ തൊഴിലാളികൾ താമസിച്ചിരുന്ന ഒരു പീടികയായിരുന്നു അയാളുടെ വാസം. വ്യാ അടി നീളവും ഏ അടി വീതിയും മാത്രമേ ആ കെട്ടിടത്തിനുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. തലയിണകളോ പുതപ്പുകളോ ഇതരസാമഗ്രികളോ ഒന്നും അതിലുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഉണങ്ങിയ ഇലകളും വയ്ക്കോലും നിറച്ചിട്ടുള്ള ഉാാ കിടക്കകൾ അപ്പിടെ കാ

ണാമായിരുന്നു. ഉടുത്തിരുന്ന വസ്ത്രങ്ങൾതന്നെയാണു ശൈത്യം തടയുന്നതിന് അവർ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന പുതപ്പുകൾ. കിടക്കകൾ ഇല്ലാതെ നിലത്തുകിടന്നു് ഉറങ്ങുന്നവരും കുറവല്ലായിരുന്നു. വളരെ അടുത്തായിരുന്ന ശയ്യകൾ സജ്ജീകരിച്ചിരുന്നതു്. രഥസ്യാവശ്യങ്ങൾക്കു മുറികളോ ഇതരസൗകര്യങ്ങളോ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. കെട്ടിടത്തിനകത്തുതന്നെ ഏതാണ്ടു മദ്ധ്യത്തിലായി പാചകസൗകര്യങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടു്. പാലോ പഞ്ചസാരയോ ക്രൂടാതെ വെറും വെള്ളംമാത്രം തിളപ്പിച്ചു പാനംചെയ്യും കുറുത്ത അപ്പം ഭക്ഷിച്ചും അവർ ജീവസന്ധാരണം ചെയ്തിരുന്നു. വിദേശീയനായ എന്നെ കണ്ടപ്പോൾ 'അപ്പം വാങ്ങുവാൻ ഒരു കാഞ്ചുതരണമേ' എന്നു കരഞ്ഞുകൊണ്ടു് അനവധി കുട്ടികൾ എന്നെ സമീപിച്ചെന്നുള്ള വസ്തുതയും ഞാൻ ഇവിടെ വിസ്മരിക്കുന്നില്ല.

തൊഴിലാളിസ്നേഹിതന്മാരെ സന്ദർശിക്കുവാൻ പോയ സ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം ഏതാദൃശമായ അനുഭവങ്ങളാണു് എനിക്കുണ്ടായിട്ടുള്ളതു്. ഞാൻ സന്ദർശിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം ജോലിക്കാർ കൂട്ടംകൂട്ടമായി വരുകയും ഐക്യസംസ്ഥാനത്തിലേ തൊഴിലാളികളുടെ സ്ഥിതിഗതികളെപ്പറ്റി ജിജ്ഞാസ പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അമേരിക്കൻ തൊഴിലാളികളെ പട്ടണിപ്പാവകളായി ചിത്രിച്ചു പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യത്തെക്കുറിച്ചും അവർ എന്നോടു ചോദിക്കുകയുണ്ടായി. ഐക്യസംസ്ഥാനത്തിലേ തൊഴിലാളിവർഗ്ഗം ദാരിദ്ര്യപീഡയാൽ ഊർദ്ധശ്വാസം വലിക്കയാണെന്നു സോവ്യറ്റു് അധികൃതന്മാർ അവരെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള വസ്തുതയും എനിക്കു നിഷ്പ്രയാസം ഗ്രഹിക്കുവാൻ സാധിച്ചു. ഒരു തൊഴിലാളിയായ എനിക്കും എന്റെ ഭാര്യയ്ക്കും താമസിക്കുന്നതിന് ആറു മുറികളുള്ള ഒരു ഭവനവും ശുചിയായി സൂക്ഷിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു കുളിമുറിയും സ്വന്തമായി ഒരു കാറും ഒരു റേഡിയോയും ഇതരജീവിതസൗകര്യങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നുള്ള വസ്തുത അവരെ അദ്ഭുതപരതന്ത്രരാക്കി. ഏവംവിധം സുഭിക്ഷമായി ജീവിക്കുന്ന

വർ യഥാർത്ഥത്തിൽ തൊഴിലാളികളാണോ എന്നായിരുന്നു അവരുടെ സംശയം.

റഷ്യയിലേ തൊഴിലാളികളുടെ ജീവിതരീതി ഇത്ര ദയനീയമായിരുന്നുവെങ്കിലും അവിടത്തെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു രാജോചിതമായ ആഡംബരങ്ങളാണ് അനുവദിച്ചിരുന്നത്. ഗേ പായൂ (Gey Payoo) എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന വ്യവസായശാലയിലേ ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ ഭവനം ഞാൻ സന്ദർശിച്ചുവിവരം ഇത്തരുണത്തിൽ സ്മരണീയമാണ്. ടെലഫോൺ, റേഡിയോ, ആടിയായി ആഡംബരപൂർവ്വമായ ജീവിതത്തിന്റെ ബഹുവിധസൗകര്യങ്ങളോടുകൂടിയ ഒരു മനോഹരബംഗ്ലാവിലേയ്ക്കാണു ഞാൻ ആനീതനായതു്. ഭൃത്യന്മാരുടെ താമസത്തിനും ഗൃഹനായകന്റെ ഔദ്യോഗികകൃത്യനിർവ്വഹണത്തിനും, ചീട്ടുകളി, ഭുജം മുതലായവയ്ക്കും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം മുറികൾ അവിടെ കാണാമായിരുന്നു. മുറികളെല്ലാം മനോമോഹനമായ വിധത്തിൽ അലങ്കരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. സന്ദർശനമുറിയിൽ, ഒരു ചായകസാലയിൽക്കിടന്നു പത്രപാരായണം ചെയ്യുന്ന ഗൃഹനായികയെയാണു ഞാൻ ആദ്യമായി ദർശിച്ചതു്. സുവർണ്ണാങ്കിതമായ ഒരു സിഗററ്റു് അവരുടെ അംഗുലികൾക്കിടയിൽ ധവളധൂമം വമിച്ചുകൊണ്ടു സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നു. വിലപിടിച്ചതും പരിഷ്കൃതരീതിയിലുള്ളതുമായ പട്ടുവസ്ത്രങ്ങളും സ്വർണ്ണാഭരണങ്ങളും അവർ അണിഞ്ഞിരുന്നു. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ അവർ സുഖജീവിതത്തിന്റെ മൂർത്തീഭാവമാണോ എന്നു ഞാൻ സംശയിച്ചുപോയി. സോവ്യറ്റുയൂണിയനിൽ ഞാൻ ഒരിക്കലും കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത ഭോജ്യപേയങ്ങൾ അന്നത്തെ ഭക്ഷണത്തിനു സജ്ജമാക്കിയിരുന്നു. മിന്നിത്തിളങ്ങുന്ന വെള്ളിപ്പാത്രങ്ങൾ, കത്തി, കയിൽ, കാപ്പു മുതലായ സാധനങ്ങൾ നശീകൃതങ്ങളായ റഷ്യൻ പ്രഭുകുടുംബങ്ങളുടെ സ്മരണയാണ് എന്നിൽ ഉദിപ്പിച്ചതു്. വെണ്ണ, മധുരപാനീയങ്ങൾ, അപ്പം, മധുരനാരങ്ങ മുതലായ സംപുഷ്ടവിഭവങ്ങൾ സുലഭമായിരുന്നു. സന്ദർശനാനന്തരം യാത്രതിരിച്ചപ്പോൾ റഷ്യൻതൊ

ഴിലാളികളുടെ രക്തം ഊറ്റിയെടുക്കുന്നതിന്റെ ഫലമാണ് ഈ സമ്പത് സമൃദ്ധിയെന്നു ഞാൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടതിനു മറുപടി യായി കൂടെയുണ്ടായിരുന്ന ഒരു സ്നേഹിതൻ പറഞ്ഞതു്, 'ഗോ പായു' ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ വിരുന്നുകളിൽ ഭോഗമാക്കായാൽ മാത്രമേ, അവരുടെ ജീവിതസുഭിക്ഷത്തിന്റെ തനിനിറം കാണുകയുള്ളൂവെന്നായിരുന്നു.

VI

അടിമത്തത്തിന്റെ മൂർദ്ധന്യാവസ്ഥ.

അമേരിക്കയിൽവച്ചു കമ്മൂണിസപ്രചരണത്തിൽ എന്നോടു സഹകരിച്ചിട്ടുള്ളവരും സോവ്യറ്റുതൊഴിലാളികളുടെ സൗഭാഗ്യത്തെക്കുറിച്ചു ഞാൻ പ്രസംഗിച്ചിട്ടുള്ളതെല്ലാം കണ്ണുംപൂട്ടി വിശ്വസിച്ചിരുന്നവരുമായ പലരും, എട്ടുകാലിവലയിൽപ്പതിച്ച പ്രാണികളെപ്പോലെ, റഷ്യയിൽ വന്നു അകപ്പെട്ട വസ്തുത എനിക്കു മർമ്മഭേദകമായിത്തോന്നി. ചിലരെല്ലാം സ്വദേശത്തേക്കു മടങ്ങി രക്ഷപെട്ടതും ചിലർ മടങ്ങുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെ കഷ്ടപ്പെട്ടുന്നതും ഞാൻ ഗ്രഹിക്കുകയുണ്ടായി. ഭാവിയിൽ ആരുംതന്നെ താളശവിപത്തുകൾ സ്വയംവരിക്കാതിരിക്കണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടെ റഷ്യയിലേക്കുള്ള തൊഴിലാളിപ്രവാഹത്തെ തടയണമെന്നു കാണിച്ചു സ്ലോവാക് തൊഴിലാളിസ്സമാജത്തിന്റെ പ്രഥമകാര്യദർശി 'ജോൺ സാറ്റ്കോ'യ്ക്കു ഞാൻ ഒരു കത്തയച്ചു. സോവ്യറ്റുറഷ്യയിലെ സ്ഥിതിഗതികൾ, അമേരിക്കയിൽ ചിത്രീകരിക്കപ്പെട്ടതിൽനിന്നു തുലോം വിഭിന്നമാണെന്നും തൊഴിലാളികളുടെ യഥാർത്ഥമായ സ്ഥിതി ഭയാനകമാണെന്നും പ്രസ്തുത ലേഖനത്തിൽ ഞാൻ വിശദീകരിച്ചിരുന്നു. ഏതാട്ടശയാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ കമ്മൂണിസ്റ്റുപാർട്ടിയിൽ പെടാത്തവരുടെ ഇടയിൽ പ്രചരിക്കാതിരിക്കുന്നതിനുവേണ്ട നിഷ്കർഷകൾ

ചെയ്യണമെന്നും ഞാൻ പ്രത്യേകം നിർദ്ദേശിക്കാതിരുന്നില്ല. ആ കത്തു മുഴുവടേ ചേർത്തുകൊള്ളുന്നു:

"പ്രിയപ്പെട്ട മി. സാറ് കോ,

"സോവ്യറുയൂണിയനിലേ സ്ഥിതിഗതികൾ ഫ്രൻചുൻ-ൽ തൊഴിലാളിപ്രതിനിധിസംഘത്തിനു പ്രത്യക്ഷമായതിൽനിന്നു വിഭിന്നമാണെന്നു പറയുവാൻ യാഥാർത്ഥ്യവും കർത്തവ്യബോധവും എന്നെ നിർബന്ധിക്കുന്നു. അടിമത്തവും നിർബന്ധിതവേലയുമല്ലാതെ മറെറാന്നും ഇവിടെ കാണുന്നില്ല. പട്ടിണിമൂലം ശരീരം ക്ഷയിച്ചു നടക്കുവാൻ വഹിയാതായിത്തീർന്നവർ തെരുവീഥികളെ ശരണംപ്രാപിച്ചിട്ടുള്ള കാഴ്ച അതിദയനീയം തന്നെ. ഇവയൊന്നും ഭരണാധികാരികളുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടുന്നില്ലെന്നുള്ളതാണു ഭയങ്കരമായ മറെറാരു വസ്തുത. പ്രസ്തുത തൊഴിലാളിവർഗ്ഗം തെരുവുകളിൽ കിടന്നുതന്നെ മരണമടയുന്നു.

"ഇവിടെ ലഭിക്കുന്ന ഭക്ഷണപദാർത്ഥങ്ങൾ അമേരിക്കൻരീതിയിൽ ജീവിതം നയിക്കുന്നവർക്ക് ഒരിക്കലും ആസ്വാദ്യമല്ല. ഇതു നികൃഷ്ടവും അനാരോഗ്യപ്രദവുമായ ഭക്ഷണപാനീയങ്ങൾ നമ്മുടെ നാട്ടിലേ തൊഴിലാളികളെ അത്ഭുതപരതന്ത്രരാക്കുമെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല.

"വർഗ്ഗീയവ്യത്യാസം റഷ്യയിലില്ലെന്നുള്ള പ്രസ്താവം തികച്ചും അടിസ്ഥാനരഹിതമാണ്. ഗർഹണീയമായ ഇവിടത്തേ വർഗ്ഗീയവ്യത്യാസം തൊഴിലാളികളെ അതിനികൃഷ്ടമായ ഒരു സ്ഥിതിയിലേക്കു നിപതിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. എല്ലുമുറിയെ വേല ചെയ്യുന്നവർ പട്ടിണികിടക്കുന്നതും, യാതൊരു ജോലിയും ചെയ്യാത്തവർ തിന്നുകൊഴുത്തു ജീവിക്കുന്നതും സോവ്യറുയൂണിയനിലേ പ്രത്യേകതകളാണ്. സോഷ്യലിസം ഐകൃസംസ്ഥാനങ്ങളിലേക്കു പരിണതഗമനം ചെയ്യുമെന്നതിനെ ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇവിടെ അതു പരാജയപ്പെട്ടുവെന്നു സമ്മതിക്കാതെ ഗത്യന്തരമില്ല. അതുകയാൽ നമ്മുടെ തൊഴിലാളിസ്സഖാക്കളാരുംതന്നെ മേലാൽ വഞ്ചിതരാകാതിരിക്കുന്നതിനും

ഇവിടത്തെ ഭയനീയരോദനത്തിനിടയിൽ വന്നുകൂടുന്നതിരിക്കുന്നതിനും വേണ്ട മുൻകരുതലുകൾ ചെയ്യണമെന്നു ഞാൻ നിങ്ങളെ ഉദ്ബോധിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു. കമ്യൂണിസ്റ്റുകാരുടെ പ്രചരണവേലകളിൽ അന്തർലീനമായിരിക്കുന്ന കാപട്യം ഇനിയെങ്കിലും നാം ഗ്രഹിക്കേണ്ടതാണ്. കമ്യൂണിസ്റ്റു പാർട്ടിയിലാകട്ടെ ഇവിടത്തെ അധികാരിവൃന്ദത്തിലാകട്ടെ സത്യസന്ധതയുടെ നിഴൽപോലും കാണുന്നില്ല.

"ഈ കത്തിലെ വിവരങ്ങൾ രഹസ്യമായി സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളണമെന്നും പാർട്ടിയിൽ പെടാത്തവരുടെ ഇടയിൽ ഒരിക്കലും അതു പ്രസിദ്ധമാക്കരുതെന്നും ഞാൻ നിങ്ങളോടു പ്രത്യേകം ശുപാർശചെയ്തുകൊള്ളുന്നു. യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളല്ലാതെ മറെറാന്നും ഈ ലിഖിതത്തിൽ അടങ്ങിയിട്ടില്ലെങ്കിലും ഇതു പ്രസിദ്ധീകരിച്ചാൽ മോസ്കോയിൽ എൻെറ നില അപകടത്തിലാകുന്നതാണ്. സുഗതരമായ ജീവിതസ്ഥിതിയന്വേഷിച്ചു റഷ്യയിലേക്കു വരുന്നതിനു ആഗ്രഹിക്കുന്ന നമ്മുടെ തൊഴിലാളികളെ തദ്ദേശ്യമത്തിൽനിന്നു പിൻതിരിപ്പിക്കുന്നതിനും ഭയനീയതരമായ ഉദ്വസ്ഥകളെ സ്വയംവരിക്കുന്നതിൽനിന്നും അവരെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനും സ്ലോവാക് തൊഴിലാളിസ്സമാജത്തിൻെറ ജനറൽ സെക്രട്ടറിയെന്ന നിലയിൽ നിങ്ങൾക്കുള്ള കടമയെ ഓർക്കൽക്കുടെ നിങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധയ്ക്കു വിഷയീഭവിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു ഞാൻ സമാപിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

എന്നു്, വിധേയൻ, അൻഡ്രൂസ്മിത്ത്."

സ്ലോവാക് തൊഴിലാളിസ്സമാജത്തിൻെറ ഖജാൻജിയായ 'സീപ്കാ' ഫൻനുവ–മേമാസത്തിൽ മോസ്കോയിൽ നടന്ന സർവ്വദേശീയ ചടങ്ങുകളിൽ സംബന്ധിക്കുന്നതിനു് അമേരിക്കൻ കമ്യൂണിസ്റ്റുപാർട്ടിയുടെ പ്രതിനിധിയായി വന്നപ്പോൾ പ്രസ്തുതലേഖനം കൊണ്ടുവരുകയും എന്നോടുള്ള പൂർവ്വവിരോധത്തിനു പ്രതികാരമായി സോവ്യറ്റ് അധികൃതന്മാരുടെ പക്കൽ ആ കത്തു് ഏല്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഒരുദിവസം അവിചാരിതമായി, ഞാൻ അമേരിക്കൻകമ്യൂണിസ്റ്റുസംഘട

നയുടെ മേലദ്ധ്യക്ഷനായ 'പീറർസി'ന്റെ സമക്ഷം ഹാജരാക്കപ്പെടുകയും 'ജോൺ സാറ് കോ'യ്ക്ക് അയച്ച കത്തിനെപ്പറ്റി സമാധാനം നല്കുന്നതിനു നിർബന്ധിതനാകയും ചെയ്തു. കത്തിലേ പ്രസ്താവനകൾ അക്ഷരംപ്രതി യഥാർത്ഥമാണെങ്കിലും കമ്മൂണിസ്റ്റുപാർട്ടിയിലേ ഒരംഗമെന്ന നിലയിൽ എന്റെ പ്രവൃത്തി ക്ഷന്തവ്യമല്ലെന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിധി. ഇതിനു പരിഹാരമായി ആ പ്രസ്താവനകളെ പിൻവലിച്ചുകൊണ്ടു 'റോവ് നോസ്റ്റു ലൂഡു' (Rovnost Ludu) എന്ന പത്രത്തിൽ ഒരു ലേഖനം ഞാൻ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തണമെന്നാണ് അദ്ദേഹം തീർച്ചപ്പെടുത്തിയതു്. താൽകാലികപരിതഃസ്ഥിതിയിൽനിന്നുള്ള വിമുക്തിക്കു് ആ വിധം പ്രവർത്തിക്കാതിരിക്കുന്നതു ബുദ്ധിശൂന്യമാണെന്നു കാണുകയാൽ കത്തിലേ പ്രസ്താവനകളെ ഏതാണ്ടൊക്കെ മറച്ചും മറുവിധത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിച്ചും ഒരു ലേഖനമെഴുതി പ്രസ്തുത പത്രത്തിനു ഞാൻ അയച്ചുകൊടുക്കുകയുണ്ടായി.

സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ ജീവിതസർവ്വസ്വമായി പരിഗണിക്കുന്ന സോവ്യറ്റു് അധികൃതന്മാർ പ്രസ്തുത സ്വാതന്ത്ര്യം റഷ്യൻതൊഴിലാളികൾക്കു നിഷേധിക്കുന്നതാണു കഷ്ടതരമായിരിക്കുന്നതു്. സോവ്യറ്റുറഷ്യയിൽ തൊഴിലാളിജീവിതം മൃഗീയമായ അടിമത്തമല്ലാതെ മറെറാന്നുമല്ല. ചിലപ്പോഴെല്ലാം തൊഴിലാളിയോഗങ്ങൾ കൂടാറുണ്ടെങ്കിലും സ്വാർത്ഥപ്രായങ്ങൾ തുറന്നുപറഞ്ഞു യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ പരസ്യപ്പെടുത്തുന്നതിനു ധൈര്യമുള്ള ഒരു വ്യക്തിപോലും റഷ്യൻതൊഴിലാളികളുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അഭിപ്രായധീരതയുടെ ദുരന്തഫലങ്ങൾ മറെറാരേയും അതിനു പ്രേരിപ്പിച്ചുമില്ല. വസീലി വസില്യൂവിച്ച് എന്നു പേരായ ഒരു സഖാവ് ഇതിനു ദൃഷ്ടാന്തമാണ്. ഇയാൾ ഭക്ഷണത്തിലും ശ്വാസത്തിലും തൊഴിലാളികൾക്കു നേരിട്ടിരുന്ന അവശതകളെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുകയും അധികൃതന്മാരുടെ പെരുമാറ്റങ്ങളെ ചിലപ്പോഴെല്ലാം വിമർശിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഒരുദിവസം ഇയാൾ രാവിലേ ഉണർന്നു വ്യവസായശാലയി

ലേക്ക പോകുവാൻ ഒരുങ്ങിയപ്പോൾ അപ്രതീക്ഷിതമായ ചില പ്രതിബന്ധങ്ങൾ നേരിട്ടു. തത്സമയത്തിൽ പ്രതിബന്ധങ്ങളെല്ലാം തരണംചെയ്തു കൃത്യം ഏഴുമണിക്ക് അയാൾ യാത്ര പുറപ്പെട്ടു. അരമണിക്കൂറിനുള്ളിൽ വ്യവസായശാലയിലെത്തിയാൽ കൃത്യസമയത്തു ജോലിയിൽ പ്രവേശിക്കാമെന്നുള്ള പ്രതീക്ഷയോടുകൂടി വസീലി അതിശീഘ്രം സ്റ്റേഷനിലേക്ക നടന്നു തുടങ്ങി. നേരത്തേതന്നെ രണ്ടുപ്രാവശ്യം സമയം തെറ്റി ഫാജരായിട്ടുള്ള നമ്മുടെ സ്നേഹിതൻ ഇത്തവണ കൃത്യസമയത്തു വ്യവസായശാലയിൽ പ്രവേശിച്ചില്ലെങ്കിൽ 'പിഴ'ധതൊഴിലാളി'യെന്ന പദവിയിലേക്ക് ഉയർത്തപ്പെടുന്നതിനു അനർഹനായിത്തീരുമായിരുന്നു. ആശങ്കയോടും ആവേശത്തോടുംകൂടി അയാൾ സ്റ്റേഷനിലെത്തിയപ്പോൾ വ്യവസായശാലയിലേക്ക തൊഴിലാളികളെ വഹിക്കുന്ന ഒറ്റ വണ്ടിപോലും അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. എലക്ട്രോസാവോഡിലെത്തി ജോലിയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനു വണ്ടി പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു അവിടെ സന്നിഹിതരായിരുന്ന തൊഴിലാളികൾ അസംഖ്യമായിരുന്നു. കുറേനേരം കാത്തുനിന്നപ്പോൾ ഒരു വണ്ടി വന്നെത്തുകയും തിങ്ങിക്കൂടിയിരുന്ന ജനക്കൂട്ടം അതിവേഗം അതിലേക്ക ചാടിക്കയറുകയും ചെയ്തു. സ്ഥലദൗർലഭ്യത്താൽ വണ്ടിയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനു സാധിക്കാഞ്ഞ നമ്മുടെ യുവതൊഴിലാളി നിരാശനായിത്തീരുകയും കാൽനടയായി വ്യവസായശാലയിലേക്കു യാത്രതുടരുകയും ചെയ്തു. നിശ്ചിതസമയം തെറ്റി ഒന്നരമണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞപ്പോഴാണ് അയാൾ വ്യവസായശാലയിൽ എത്തിയതു്.

സമയം തെറ്റിയുള്ള ആഗമനം ഇത്തവണയും അധികൃതന്മാരുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടു. ഉടനടി "പ്രൊഫോർഗ്" എന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥൻ, അന്നു പന്ത്രണ്ടുമണിക്ക് ഒരു തൊഴിലാളിയോഗം നടക്കുന്നതാണെന്നുള്ള വിവരം പ്രഖ്യാപനംചെയ്തു. നിർദ്ദിഷ്ടസമയത്തു് എല്ലാവരും യോഗശാലയിൽ പ്രവേശിച്ചു. വസീലിയും സന്നിഹിതനായിരുന്നു. പ്രൊഫോർഗ് ഉടനെ പ്രസംഗവേദിയിൽ പ്രവേശിച്ചുകൊണ്ടു്, കൃത്യബോധമില്ലാതെ പ

ലപ്പോഴും സമയം തെറ്റി ഹാജരാകയും, തൊഴിലാളികളുടെ ഇടയിൽ അസംതൃപ്തിയും കലഹങ്ങളും ബീജാവാപംചെയ്യുന്നിലവിചിരിക്കുന്ന ശിക്ഷണക്രമങ്ങളെ തച്ചുടയ്ക്കുന്നതിനു പരിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വസീലി വസില്യൂവിച്ച് എന്ന തൊഴിലാളിയെ സംബന്ധിച്ച ചില നടപടികളെപ്പറ്റി പര്യാലോചിക്കുകയാണ് അന്നത്തെ യോഗോദ്ദേശ്യം എന്നു പ്രസ്താവിച്ചപ്പോൾ എല്ലാവരും അമ്പരന്നുതുടങ്ങി. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, വസീലി അധികൃതന്മാരുടേയും തൊഴിലാളികളുടേയും ഇടയിൽ സുപരിചിതനായിരുന്നു. അയാളുടെ നയവിശേഷം ആർക്കും അജ്ഞാതമായിരുന്നില്ല. വ്യവസായശാലയിൽനിന്നും അയാളെ നിഷ്കാസനംചെയ്യണമെന്നുതന്നെ അധികൃതന്മാർ ശഠിച്ചു. പ്രസ്തുതാരോപണങ്ങൾക്കു സമാധാനം നല്കുന്നതിനുള്ള അയാളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ ആദരിക്കണമെന്നു ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടതിനാൽ വസീലി പ്രസംഗവേദിയിലേക്ക് ആനീതനായി. സംഭവങ്ങളെല്ലാം ചുരുക്കത്തിൽ ലളിതമായും അകൃത്രിമമായും അയാൾ യോഗസമക്ഷം അവതരിപ്പിച്ചു. കൃത്യസമയത്തു ഹാജരാകാതിരുന്നിട്ടുള്ള മറ്റു ചിലരുടെമേൽ ഏതാളശനടപടികൾ നടത്താതിരുന്നിട്ടുള്ളതിനെപ്പറ്റി അയാൾ ചോദ്യംചെയ്തു. അടുത്തദിവസംപോലും കൃത്യസമയത്തു ഹാജരാകാതിരുന്നവരുണ്ടെന്നും തന്നോടുമാത്രം ഇത്ര നിഷ്കരുണം പ്രവർത്തിക്കുന്നതു തികച്ചും അന്യായമാണെന്നും അയാൾ സധൈര്യം പ്രസ്താവിച്ചു.

തന്നിമിത്തം ക്രുദ്ധരായിത്തീർന്ന അധികൃതന്മാർ നമ്മുടെ യുവതൊഴിലാളി ശിക്ഷാർഹനാണെന്നുതന്നെ വിധി പ്രസ്താവിച്ചു. വസീലി ഒരു വിപ്ലവകാരിയും സോവ്യറ്റുയൂണിയന്റെ ബദ്ധശത്രുവുമാണെന്നുള്ള പ്രമേയം പ്രൊഫോർഗിന്റെ നിർദ്ദേശം അനുസരിച്ച് ഒരാൾ അവതരിപ്പിക്കുകയും അധികൃതന്മാരെ പ്രീതിപ്പെടുത്തുന്നതിനു ചിലരെല്ലാം അതിനെ അനുകൂലിക്കുകയും ചെയ്തു. അനന്തരം, പ്രമേയത്തെ പ്രതികൂലിക്കുന്നവർ കൈകൾ ഉയർത്തുന്നതിന് പ്രൊഫോർഗ് ആജ്ഞാപിച്ചു.

പ്രമേയത്തെ എതിർക്കുന്നതിനു പലരും സന്നദ്ധത പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതുകണ്ട്, ഉടനെ "പ്രമേയത്തെ പ്രതിക്രുലിക്കുന്നവർ ആരുമില്ലെ"ന്നു വിളിച്ചുപറഞ്ഞുകൊണ്ടു പ്രമേയം പാസ്സായതായി പ്രസ്താവിച്ചു.

സോവ്യറ്റുയൂണിയനിൽ യാതൊരു തൊഴിലിനും അനർഹനാകത്തക്കനടപടികൾക്കു വസീലി വിധേയനായി. സോവ്യറ്റ അധികൃതന്മാരോട് എതിരിടുന്നതിനു തുനിഞ്ഞിട്ടുള്ള അനേകായിരംപേക്ക സംഭവിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ ഇയാളും റഷ്യയിൽനിന്നും അപ്രത്യക്ഷനായി എന്നുമാത്രം മൂളുക്കിപ്പറയാം. സോവ്യറ്റു റഷ്യയിൽ വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യം നിഹനിക്കപ്പെട്ടിരിക്കയാണെന്നുള്ളതിന് അനവധി ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ഉദ്ധരിക്കാവുന്നതാണെങ്കിലും സ്ഥലപരിമിതത്താൽ അതിനു മുതിരുന്നില്ല.

ഒരു അമേരിക്കൻ പൗരനായ ഞാൻ റഷ്യാക്കാരെക്കാൾ സ്വാതന്ത്ര്യത്തോടും അഭിപ്രായധീരതയോടുംകൂടി പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന വസ്തുത ഇവിടെ വിസ്മരിക്കുന്നില്ല. മറുതൊഴിലാളികളോടെന്നതുപോലെ അത്ര കർക്കശമായവിധം അധികൃതന്മാർ എന്നോട പെരുമാറിയിരുന്നില്ലെന്നുള്ളതും പ്രസ്താവയോഗ്യമാണ്. ഞാൻ യോഗശാലകളിൽ പ്രവേശിച്ചു സ്വാഭിപ്രായങ്ങൾ നിർഭയം പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്ന വസ്തുത എല്ലാവർക്കും സുജ്ഞാതമാണ്. എന്റെ സഖാക്കളുടെ നന്മയ്ക്കായി കഴിവുള്ളപ്പോഴെല്ലാം ഞാൻ ധീരതയോടെ പരിശ്രമിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. എങ്കിലും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകമായ ഒരു ജീവിതവും അമേരിക്കൻ പൗരനെന്നുള്ള നിലയും അധികൃതന്മാരുടെ ആദരപൂർവ്വമായ പെരുമാറ്റത്തിനു എന്നെ അർഹനാക്കി. ശമ്പളക്കുടുതലും ജീവിതസൗകര്യങ്ങളിൽ വിശേഷാൽ ആനുകൂല്യങ്ങളും എനിക്കു ലഭിച്ചിരുന്നു. തന്നിമിത്തം റഷ്യൻതൊഴിലാളികളുടെ ദുർഭരവും ദുർഭഗവുമായ പാരതന്ത്ര്യത്തിനു ഞാൻ അന്യതന്നെ വിധേയനായില്ല.

VII

സോവ്യറ്റ് അധികൃതന്മാരുടെ കാപട്യങ്ങൾ.

തൊഴിലാളിപ്രതിനിധിസംഘത്തിന്റെ അംഗമെന്ന നിലയിൽ ഞാൻ ആദ്യമായി റഷ്യാ സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ സോവ്യറ്റുകാർ യഥാർത്ഥസ്ഥിതിഗതികൾ മറച്ചുവച്ചുകൊണ്ടു ഞങ്ങളെ വഞ്ചിച്ച വിവരം പ്രഥമത: വിവരിക്കുകയുണ്ടായല്ലോ. ശവക്കല്ലറയെ പുഷ്പങ്ങൾകൊണ്ടു അലങ്കരിക്കുന്നതുപോലുള്ള ഏതാട്ടശവഞ്ചനപ്രവൃത്തികൾ സോവ്യറ്റ് അധികൃതന്മാർ പിന്നീടു നടത്തുന്നതു സ്വന്തം കണ്ണുകൾകൊണ്ടുതന്നെ ഞാൻ ദർശിക്കുകയുണ്ടായി. ഫ്രൻസുമേയ് ഒന്നാം തീയതി നടന്ന ചടങ്ങുകളിൽ സംബന്ധിക്കുന്നതിനു ജർമ്മനി, ഫ്രാൻസ്, ചെക്കോസ്ലോവാക്കിയ മുതലായ രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നു വന്ന ഒരു സംഘം തൊഴിലാളിപ്രതിനിധികൾ ഞങ്ങളുടെ വ്യവസായശാല സന്ദർശിക്കുകയുണ്ടായി.

സന്ദർശനസംഘത്തിന്റെ ആഗമനത്തെ പ്രതീക്ഷിച്ചു തൊഴിൽശ്ശാലയും പരിസരങ്ങളും ശുചിയാക്കുന്നതിനു തൊഴിലാളികളെ ഭരമേല്പിച്ചു. യാതൊരു പ്രതിഫലവുംകൂടാതെ ഈ കൃത്യം നിവഹിക്കുന്നതിനു് അവർ നിർബന്ധിതരാകുന്നതുകൊണ്ടും തങ്ങളുടെ അദ്ധ്വാനത്തിന്റെ ഫലം വിദേശീയരെ സൽകരിക്കുന്നതിനു വിനിയോഗിക്കുന്നതുകൊണ്ടും സന്ദർശകസംഘാംഗങ്ങളോടു പൊതുവേ അവർക്കു് അവജ്ഞയാണുണ്ടായതു്. 'വിഡ്ഢികൾ' എന്നാണു വിദേശീയസംഘത്തിനു് അവർ കൊടുത്ത പേർ. "നമ്മൾ നിരാഹാരരായി കഴിയുമ്പോൾ ഈ വിഡ്ഢികൾ ഇവിടെ വന്നു സുഭിക്ഷമായി ക്ഷീണിച്ചുമടങ്ങുന്നു" എന്നു് അവർ പരസ്പരം പറഞ്ഞിരുന്നു. ഈ തൊഴിലാളികളുടെ താത്പര്യങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനു ഞാൻ പലപ്പോഴും വാദിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഒരു വൈദേശികൻ എന്ന

നിലയിൽ എനിക്ക ലഭിച്ചിരുന്ന ആനുകൂല്യങ്ങൾമൂലം ചില രുടെയെല്ലാം അസൂയയ്ക്ക ഞാനും പാത്രീഭവിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. പ്രതിനിധിസംഘം കടന്നുപോകുമ്പോൾ അവർ വെറുപ്പോടും വിദ്വേഷത്തോടുംകൂടെ അവരെ പരിഹസിക്കുക പതിവായിരുന്നു. ഒരിക്കൽ അവർ എന്നോടു ചോദിക്കുകയുണ്ടായി: "ഹേയ്, മി. സ്മിത്ത്, തടിച്ചുകൊഴുത്തും വിലപിടിച്ച വസ്ത്രങ്ങളണിഞ്ഞും നടക്കുന്ന ഇവർ തൊഴിലാളികളാണെന്നു പറഞ്ഞാൽ എങ്ങനെ വിശ്വസിക്കും? സോവ്യറ്റുയൂണിയനു പുറത്തുള്ള തൊഴിലാളികൾ നിരാഹാരരായിക്കഴിയുകയാണെന്നാണല്ലോ ഞങ്ങളെ ധരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്." ഈ പ്രശ്നങ്ങൾക്കു മറുപടിപറയുവാൻ കഴിയുമായിരുന്നെങ്കിലും ഞാൻ മനഃപൂർവം മൗനം ഭീക്ഷിക്കുകയാണു ചെയ്തത്.

ഓരോ സന്ദർശനാവസരത്തിലും തൊഴിലാളികൾക്കു പ്രീതികരമായ ഒരു ചടങ്ങുണ്ടായിരുന്നു. അതു്, തൊഴിലാളിപ്രതിനിധിസംഘത്തിനു സജ്ജമാക്കുന്ന ഭക്ഷണശാലയിൽ അനുതൊഴിലാളികൾക്കും പ്രവേശനമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നുള്ളതാണു്. അതി വിപുലമായ തോതിൽ നടത്തിയിരുന്ന പ്രസ്തുത സൽകാരങ്ങളിൽ സംബന്ധിക്കുമ്പോൾ, കത്തി മുതലായവ ഉപയോഗിച്ചു ശീലിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ആ സാധുക്കൾ അത്യധികം വിഷമിക്കേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ട്. സന്ദർശകസംഘം യാത്രതിരിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ 'കോരനു കുമ്പിളിൽ കഞ്ഞി' എന്ന ആ പഴയപരിപാടിതന്നെ ആരംഭിക്കുമെന്നു നിശ്ചയമുണ്ടായിരുന്ന അവർ കത്തിയും മറ്റും മാറ്റിവച്ചിട്ടു കൈകൊണ്ടുതന്നെ ഭക്ഷിക്കും. സന്ദർശകസംഘം തൊഴിലാളികളോടു ഭോജനശാലകൾവഴി പലതും ചോദിച്ചിരുന്നു. ഒരു തൊഴിലാളി തന്റെ മാസശമ്പളം എഴുപത്തിയഞ്ചു റൂബിൾ എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ ഭോജനശാലി ഇരുനൂറ്റി എഴുപത്തിയഞ്ചു് എന്നു വിവർത്തനംചെയ്തതു് എനിക്കു നേരിട്ടു ഗ്രഹിക്കുവാൻ സാധിച്ച ഒരു വസ്തുതയാണു്. ഭക്ഷണാനന്തരം സന്ദർശകസംഘം തൊഴിലാളികളുടെ യോ

ഗശാലയിലേക്ക് ആനീതരായി. തൊഴിലാളികളുടെ സ്ഥാന ത്തു കൂറേ സോവ്യറ്റു് പ്രചരണവേലക്കാർ ആസനസ്ഥരായി രുന്നു. സന്ദർശകസംഘത്തിനു മംഗളാശംസകരും 'പൊടിപൂ രമായി' നടന്നു. റഷ്യൻതൊഴിലാളികളുടെ സൗഭാഗ്യകരമായ ജീവിതത്തെ മുക്തകണ്ഠം സ്തുതിക്കുന്ന പാ പ്രസംഗങ്ങളും ന ടന്നു. സോവ്യറ്റുതൊഴിലാളികളുടെ ഭയങ്കരദാരിദ്ര്യത്തേയും മ റു ജീവിതാവശതകളേയുംപറ്റി വിദേശങ്ങളിൽ പ്രചരി ച്ചിട്ടുള്ള വാർത്തകളുടെ യാഥാർത്ഥ്യത്തെസ്സംബന്ധിച്ചും പ്രതി നിധിസംഘാംഗങ്ങരും ചോദിക്കുകയുണ്ടായി. ഇതിനു മറുപടി യായി യോഗാധ്യക്ഷൻ സദസ്സിൽ സന്നിഹിതരായിരുന്ന പ്ര ചരണവേലക്കാരെ നോക്കിക്കൊണ്ടു്, "ഇതാ, തൊഴിലാളികരം തന്നെ ഈ പ്രശ്നത്തിനു പ്രത്യുത്തരം നല്കട്ടെ" എന്നു പ്രസ്താ വിച്ചു. ആ 'തൊഴിലാളികളാ'കട്ടെ തങ്ങളുടെ വാസം ളവന പറുദീസായിലാണെന്നുള്ള പല്ലവി മുഴക്കുകയാണു ചെയ്തതു്.

തദനന്തരം സന്ദർശകസംഘം വീണ്ടും മറൊരു ഭോജന ശാലയിലേക്കു നയിക്കപ്പെട്ടു. തൊഴിൽശാലയിലേ ഉയർന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു മാത്രമുള്ളതായിരുന്നു പ്രസ്തുത ഭോജനശാ ല. തൊഴിലാളികരംക്കായുള്ള മറൊരു ഭക്ഷണശാലയാണ തെന്നു്, വഞ്ചനയ്ക്കു വിദഗ്ധന്മാരായ ടിഭോഷികരം സന്ദർശക ന്മാരെ ഗ്രഹിപ്പിച്ചു. വിഭവസമൃദ്ധവും കെങ്കേമവുമായ ഒരു സ ദ്യയ്ക്കുള്ള വട്ടങ്ങളെല്ലാം അവിടെ നേരത്തെ സജ്ജമാക്കിയിരുന്നു. ഭക്ഷണശാലയും പരിസരങ്ങളും പുഷ്പങ്ങരംകൊണ്ടു് അലങ്കരി ച്ചു മനോജ്ഞമാക്കിയിരുന്നു. ഏതാട്ടശഭക്ഷണരീതിയും ആഡം ബരസമന്വിതമായ ജീവിതവും വെറും പ്രകടനങ്ങളാണെ ന്നു ഗ്രഹിക്കുന്നതിനുള്ള നിരീക്ഷണപാടവം സന്ദർശകസം ഘിത്തിലാക്കുംതന്നെയുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇത്തരം അബദ്ധത്തിൽ കുടുങ്ങുന്നതിനു നൈർഭാഗ്യവശാൽ ഇടവന്നിട്ടുള്ള ഞാൻ അ വരെ പഴിക്കുന്നില്ല.

ഭക്ഷണാനന്തരം സന്ദർശകസംഘത്തിന്റെ ശ്രദ്ധയ്ക്കു വിഷയീഭവിപ്പിച്ചതു ശിശുസംരക്ഷണശാലയായിരുന്നു. 'തൊ

ഴിലാളികളുടെ സന്താനങ്ങൾ' എന്ന അഭിധാനത്തിൽ ഒരു ഗ
ണം ശിശുക്കളെ ട്രിഭോഷികൾ സന്ദർശകർക്കു പരിചയപ്പെട്ട
ത്തി. ശിശുപരിപാലനം പ്രശംസനീയമാണെന്നുള്ള അഭിപ്രാ
യം സന്ദർശകസംഘം ഐകകണ്ഠ്യേന പ്രകടിപ്പിച്ചു. മനോ
മോഹനങ്ങളായ ആ കെട്ടിടങ്ങളിൽ കലീനരീതിയിൽ സംര
ക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ശിശുക്കൾ തൊഴിലാളികളുടെ സന്താനങ്ങ
ളല്ലെന്നുള്ളതാണു പച്ചപ്പരമാർത്ഥം. സോവ്യറ്റ് അധികൃത
ന്മാരുടേയും പ്രചരണവേലക്കാരുടേയും പ്രീതിക്കു പാത്രീഭവി
ച്ചിരുന്നവരും വ്യവസായശാലകളിൽ വിശേഷാനുകൂല്യങ്ങൾ
ലഭിച്ചിരുന്നവരുമായ ചിലരുടെ സന്താനങ്ങളായിരുന്നു അവി
ടത്തെ ശിശുക്കൾ. റഷ്യൻതൊഴിലാളികളുടെ ലക്ഷോപല
ക്ഷം ശിശുക്കളിൽ ആർക്കുംതന്നെ പ്രസ്തുത ശിശുസംരക്ഷ
ണാലയത്തിൽ പ്രവേശനമുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നുള്ള യാഥാർത്ഥ്യ
വും ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നു.

സോവ്യറ്റ് അധികാരികളുടെ കാപട്യങ്ങളെ അനുവാ
ചകസമക്ഷം വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിന് ഉപയുക്തങ്ങളായ നി
രവധി സംഭവങ്ങൾ എന്റെ സ്മൃതിപഥത്തിൽ ഉദിച്ചുയരു
ന്നുണ്ട്. ഫ്രൻസ്-ൽ റഷ്യാസന്ദർശനം നടത്തിയപ്പോൾ
എന്നെ ആനന്ദപാരാവാരത്തിലാറാടിച്ചവയെല്ലാം യഥാർത്ഥ
ത്തിൽ പ്രകടനങ്ങളാണെന്നും അവയെല്ലാം അണിയറയിൽ
സജ്ജമാക്കുന്നതെങ്ങനെയെന്നും നേരിട്ടറിയുന്നതിനുള്ള ഭാ
ഗ്യം ഇപ്പോൾ എനിക്കു സംലബ്ധമായി.

Nihil Obstat.

Fr. JOHN JOSEPH, O. C. D.,

Alwaye, 15—9—1940. Rector.

Imprimatur.

† JOSEPH ATTIPETTY,

Ernakulam, 20—9—1940. *Abp. Verapoly.*

Printed and published by Br. James for the 'S. H. League',
at the J. M. Press, Seminary Alwaye,.

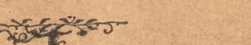
തിരുഹൃദയഭക്തർക്ക്.

I. തിരുഹൃദയാനുകരണം. ഈശോയുടെ ദിവ്യഹൃദയവും ഒരു ഭക്താത്മാവും തമ്മിൽ നടത്തുന്ന സംഭാഷണമായി എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഈ ഗ്രന്ഥം ധ്യാനോപയോഗത്തിന് ഏറ്റവും പറ്റിയതുതന്നെ. തെറ്റുകളെ പരിത്യജിച്ച് ആത്മപവിത്രീകരണം സാധിക്കുന്നതിന് ഈശോ അരുൾചെയ്യുന്ന മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഏവയെന്ന് ഇതിൽനിന്നു വേണ്ടുവോളം ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്. വ്യാ൦-ഓളം പേജുള്ള ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ വില ഈ അവസരത്തിൽ ഒരു പ്രത്യേകസൗജന്യമായി ഫക. ഫർണയിൽനിന്ന് ഫക. ഫാണയായി കുറച്ചിരിക്കുന്നു.

II. സ്നേഹരാജനായ ഈശോ. ആധുനിക തിരുഹൃദയപ്രേഷിതനായ റവ. ഫാ. മത്തെയോ ക്രൗളി അവർകളുടെ ഭുവനപ്രസിദ്ധമായ «Jesus King of Love» എന്ന വിശിഷ്ടഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പരിഭാഷ. ഈശോയുടെ ദിവ്യഹൃദയഭക്തർക്ക് ഈ പുസ്തകം അത്യന്തം ഉപകാരപ്രദമായിരിക്കും. വില. ഫക്ണ.

III. തിരുഹൃദയപ്രേഷിത. തിരുഹൃദയഭക്തിയുടെ പ്രഥമ പ്രേഷിതയായ വി. മേരിഅലക്കോക്കിന്റെ ആത്മകഥാകഥനമത്രേ ഈ ഉത്കൃഷ്ടഗ്രന്ഥം. തിരുഹൃദയഭക്തി അഭ്യസിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർക്കു പ്രസ്തുത കൃതി ഉത്തമ വഴികാട്ടിയായിരിക്കുന്നതാണ്. വില ൧ണ.

IV. സ്നേഹത്തിന്റെ വിജയങ്ങൾ. കുടുംബങ്ങളിലേ തിരുഹൃദയപ്രതിഷ്ഠയെ സംബന്ധിച്ചു ഫാ. മത്തെയോ ക്രൗളി അവർകൾ ചെയ്തിട്ടുള്ള ആറു പ്രസംഗങ്ങളാണ് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലേ ഉള്ളടക്കം. തിരുഹൃദയഭക്തിമൂലം നടന്നിട്ടുള്ള അനേകം അത്ഭുതങ്ങൾ അനുഭവസ്ഥനായ അദ്ദേഹം ഇതിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. വില. ൨ണ.



Reg. No. T. 123. L. No. 227

ഞങ്ങളുടെ ജീവചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങൾ

I വനിതാമർശം. ഹങ്കറിയിലേ വി. എലിസബത്തിന്റെ ഏടയാവർജ്ജകമായ ജീവചരിത്രം എല്ലാവരും വായിച്ചിരിയേണ്ടതാണ്. ശിശു, ബാലിക, ഭാര്യ, മാഞ്ഞി, വിധവ, സന്യാസിനി എന്നീ വിവിധനിലകളിലുള്ള വിശുദ്ധയുടെ ജീവിതം ഏറ്റവും അത്ഭുതപരമായിരിക്കുന്നു. വില. വ ണ.

II ഫ്റഡറിക് ഓസാനാം. കത്തോലിക്കാപ്രവർത്തനോൽസുകർക്ക് ഒരു വിശിഷ്ടമാതൃകയാണു ഫ്റഡറിക് ഓസാനാം. പാരീസ് സർവ്വകലാലയത്തിലേ ഒരു അദ്ധ്യാപകനായിരുന്ന ഇദ്ദേഹം തന്റെ മാതൃകായോഗ്യമായ ജീവിതത്താൽ സകലരുടേയും സ്നേഹബഹുമാനങ്ങൾക്കു പാത്രമായി. വിൻസന്റു ഡി പോൾസംഘം സ്ഥാപിച്ചു സാധുജനപാലനവും സമൂഹസേവനവും യഥോചിതം നിർവ്വഹിച്ച ഈ ധന്യന്റെ വിശിഷ്ടജീവിതകഥ എത്രയും രസാവഹമാണ്. വില ൧ ണ.

III "വി. ജോൺ ബോസ്കോ."

ബെച്ചിയിലേ പുല്ത്തകിടികളിലൂടെ കന്നുകാലികളെ മേയിച്ചുനടന്ന ജോണി, ഇന്നു ലോകമാസകലം യുവജന സംസ്കാരത്തിനും സമുദായോദ്ധാരണത്തിനും വിജയപൂർവ്വം വേലചെയ്യുന്ന രണ്ടു സന്യാസസഭകളുടേയും ഒരു സഹകരണസംഘത്തിന്റേയും സ്ഥാപകനായ വി. ജോൺ ബോസ്കോ ആയതു് എങ്ങനെയെന്നും, തെരുവുകളിൽക്കൂടെ അനാഥന്മാരായി അലഞ്ഞുതിരിഞ്ഞു ദുർവൃത്തന്മാരായിത്തീർന്ന അനേകസഹസ്രം കുട്ടികളെ സുകൃതനിഷ്ഠയും കർത്തവ്യബോധവുമുള്ള ക്രിസ്തീയപൗരന്മാരാക്കിയതു് എപ്രകാരമെന്നും അറിയണമെങ്കിൽ "വി. ജോൺ ബോസ്കോ" എന്ന ഞങ്ങളുടെ നവീന ഗ്രന്ഥം വായിക്കുകതന്നെ വേണം. വില 1 രൂപ.

(എല്ലാപ്പുസ്തകങ്ങൾക്കും പോസ്റ്റേജ് പുറമേ.)